

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 961/2001, annettu 17 päivänä toukokuuta 2001, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
* Komission asetus (EY) N:o 962/2001, annettu 17 päivänä toukokuuta 2001, maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja myyninedistämistoimista kolmansissa maissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2702/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2879/2000 muuttamisesta ...	3
* Komission asetus (EY) N:o 963/2001, annettu 17 päivänä toukokuuta 2001, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön lisätuen ja tietojen antamisen komissiolle osalta	4
Komission asetus (EY) N:o 964/2001, annettu 17 päivänä toukokuuta 2001, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta	6
Komission asetus (EY) N:o 965/2001, annettu 17 päivänä toukokuuta 2001, asetuksen (EY) N:o 2603/97 mukaisesti vuoden 2001 toukokuun viiden ensimmäisen työpäivän kuluessa jätetyistä hakemuksista AKT-maista sekä merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta (MMA) peräisin olevan riisin tuontitodistusten myöntämisestä	8
Komission asetus (EY) N:o 966/2001, annettu 17 päivänä toukokuuta 2001, asetuksessa (EY) N:o 1701/2000 tarkoitetun tavallisen vehnän vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	10
Komission asetus (EY) N:o 967/2001, annettu 17 päivänä toukokuuta 2001, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 943/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	11
Komission asetus (EY) N:o 968/2001, annettu 17 päivänä toukokuuta 2001, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2014/2000 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana	12
Komission asetus (EY) N:o 969/2001, annettu 17 päivänä toukokuuta 2001, asetuksessa (EY) N:o 2317/2000 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	13
Komission asetus (EY) N:o 970/2001, annettu 17 päivänä toukokuuta 2001, rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1740/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	14

2

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EY) N:o 971/2001, annettu 17 päivänä toukokuuta 2001, asetuksessa (EY) N:o 2097/2000 tarkoitetun kauran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	15
Komission asetus (EY) N:o 972/2001, annettu 17 päivänä toukokuuta 2001, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 730/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	16
* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/25/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta	17
* Komission direktiivi 2001/35/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2001, torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, annetun neuvoston direktiivin 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta	42

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 961/2001,
annettu 17 päivänä toukokuuta 2001,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän
soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21
päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY)
N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1
kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kier-
roksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten
mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden
tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määritel-
tävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiin-
teät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä
esitetyle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin
kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merki-
tyllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 17 päivänä toukokuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	81,4
	064	92,7
	212	79,3
	999	84,5
0707 00 05	052	71,6
	600	142,5
	628	143,2
0709 90 70	999	119,1
	052	86,4
	999	86,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	51,0
	204	55,2
	212	58,3
	220	52,9
	400	65,0
	600	61,6
	624	69,9
	999	59,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	87,8
	400	84,2
	404	97,6
	508	73,6
	512	76,2
	524	75,0
	528	83,9
	720	132,0
	804	107,2
	999	90,8

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 962/2001,**annettu 17 päivänä toukokuuta 2001,****maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja myynninedistämistoimista kolmansissa maissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2702/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2879/2000 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja myynninedistämistoimista kolmansissa maissa 14 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2702/1999⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2879/2000⁽²⁾ vahvistetaan edellä mainitun asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2879/2000 9 artiklassa vahvistetaan määräajat, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo valitsemistaan myynninedistämishjelmista ja toimeenpanoelimistä. Ensimmäiseksi määräpäiväksi vahvistetaan 15 päivä toukokuuta 2001.
- (3) Eräät jäsenvaltiot ovat kyseisen uuden järjestelmän täytäntöönpanoon liittyvien vaikeuksien vuoksi pyytäneet ensimmäiseksi vuodeksi lisääaikaa.

(4) Määräpäivää, johon mennessä ohjelmat on esitettävä komissiolle, olisi järjestelmän käynnistämisen helpottamiseksi lykättävä 15 päivään kesäkuuta 2001.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maataloustuotteiden myynninedistämisen hallintokomiteoiden yhteisen kokouksen lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

Ainoa artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2879/2000 9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain huhtikuun 30 päivään mennessä ja ensimmäisen kerran 15 päivään kesäkuuta 2001 mennessä luettelo valitsemistaan ohjelmista ja toimeenpanoelimistä sekä jäljennös näistä ohjelmista.”

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 327, 21.12.1999, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 333, 29.12.2000, s. 63.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 963/2001,
annettu 17 päivänä toukokuuta 2001,
neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä
yhteisön lisätuen ja tietojen antamisen komissiolle osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan ensimmäisen luettelukohtan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisön lisätuella rahoitettavat maaseudun kehittämis-toimenpiteet, joihin viitataan asetuksen (EY) N:o 1259/1999 5 artiklan 2 kohdassa, ovat osa maaseudun kehittämisen ohjelmatyötä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾ 41—44 artiklan mukaisesti. Sen vuoksi komissio arvioi ehdotetut toimenpiteet Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1750/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 672/2001 ⁽⁴⁾, 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

(2) On tarpeen vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1259/1999 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut yhteisön lisätuen saataavuuden aikarajat. Jäsenvaltioille olisi sallittava näiden aikarajojen puitteissa riittävästi aikaa käyttää yhteisön lisätukea.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1259/1999 5 artiklan 2 kohdassa säädetään maksujen vähennyksestä saatavien määrrien käytöstä eräisiin voimassa olevien maaseudun kehittämistoimenpiteiden lisätoimenpiteisiin. Tämä tuki voi koostua joko tuen myöntämisestä useammille voimassa olevien toimenpiteiden tuensaajille, voimassa olevien toimenpiteiden lisätoimien sitoumusten uudet tuensaajat mukaan luettuina, tai lisätoimenpiteiden tuesta. Tukea ei kuitenkaan pitäisi käyttää maaseudun kehittämistä koskevien ohjelma-asiakirjojen sisältämille toimenpiteille myönnetyn yhteisön rahoitusosuuden lisäämiseen. Seurattavuuden varmistamiseksi on edunsaajan toteut-

taman monivuotisen toimen rahoituslähteen pysyttävä samana sitoumuksen loppuun asti.

(4) Olisi hyväksyttävä toimitettavien tietojen sisältöä ja toimitusaikoja koskevat säännöt, jotta komissiolla olisi kaikki tiedot jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1259/1999 9 artiklan mukaisesti toteuttamista toimenpiteistä.

(5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet eivät ole neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽⁵⁾ 42 artiklalla ja maatalousalan yhteisistä markkinajärjestelyistä annettujen muiden asetusten vastaavilla artikloilla perustetuista hallintokomiteoista muodostetun komitean antaman lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisön lisätuki

1. Asetuksen (EY) N:o 1259/1999 3 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan mukaisesti pidätetyt määrät käytetään kyseisen asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön lisätuen maksamiseen sitä vuotta seuraavan kolmannen varainhoitovuoden loppuun mennessä, jona määrät pidätettiin.

2. Yhteisön lisätuki yhdelle tai useammalle asetuksen (EY) N:o 1259/1999 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista neljästä toimenpiteestä koostuu tuesta, joka myönnetään:

a) asetuksen (EY) N:o 1257/1999 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin maaseudun kehittämistä koskeviin ohjelma-asiakirjoihin sisältyvien voimassa olevien toimenpiteiden ylimääräisille tuensaajille; ja/tai

b) maaseudun kehittämistä koskeviin ohjelma-asiakirjoihin sisällytettävälle lisätoimenpiteille.

Yhteisön tuen prosenttiosuus tällaiselle lisätuelle on samansuuruinen kuin kyseiselle toimenpiteelle maaseudun kehittämistä koskevassa ohjelma-asiakirjassa vahvistettu osuus.

3. Edunsaajan toteuttama monivuotinen toimi ei voi saada vaihtoehtoisesti yhtenä vuonna asetuksen (EY) N:o 1750/1999 33 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyä yhteisön tukea ja toisena vuonna asetuksen (EY) N:o 1259/1999 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhteisön lisätukea.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 113.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 214, 13.8.1999, s. 31.

⁽⁴⁾ EYVL L 93, 3.4.2001, s. 28.

⁽⁵⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

2 artikla

Tietojen antaminen komissiolle

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle asetuksen (EY) N:o 1259/1999 3 artiklan ja asetuksen liitteessä luetellun kunkin alan osalta:
 - a) erittely käytetyn maatalousmaan tilanteesta ja kyseisestä tuotannosta sekä viittaus mahdollisiin ympäristövaikutuksiin;
 - b) tarkka kuvaus mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetyistä tarkoituksenmukaisista ympäristötoimenpiteistä, jotka jäsenvaltiot ovat toteuttaneet a alakohdassa tarkoitettun erittelyn perusteella;
 - c) tarkka kuvaus seuraamuksista, joista jäsenvaltiot ovat päättäneet mainitun asetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
2. Jos jäsenvaltiot panevat täytäntöön asetuksen (EY) N:o 1259/1999 4 artiklan, niiden on ilmoitettava tarkka kuvaus sitä varten hyväksytyistä toimenpiteistä.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tarkka kuvaus mistä tahansa muista asetuksen (EY) N:o 1259/1999 mukaisesti hyväksytyistä toimenpiteistä.
4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa kuvauksissa on viitattava asiaa koskevaan jäsenvaltion ja/tai yhteisön lainsäädäntöön. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä ilmoitettava kyseinen kansallinen lainsäädäntö komissiolle.
5. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut ilmoitukset on tehtävä välittömästi sen jälkeen kun kyseiset toimenpiteet on hyväksytty. Niiden toimenpiteiden, jotka on hyväksytty 1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän heinäkuuta 2001 välisenä aikana, osalta ilmoitukset on tehtävä 30 päivään syyskuuta 2001 mennessä.
6. Yhteisön lisätukena myönnettyistä asetuksen (EY) N:o 1259/1999 3 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan mukaisesti pidettyistä määristä on toimitettava katsaus viimeistään kunkin vuoden 30 päivään syyskuuta, ja mukana on oltava asetuksen (EY) N:o 1750/1999 37 artiklan mukainen selvitys menoista.

3 artikla

Vuosikertomus

1. Vuosikertomus 2 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden ja seuraamusten toteuttamisen edistymisestä sisältäen arvioinnin niiden vaikutuksista on toimitettava

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2001.

komissiolle kunkin vuoden 30 päivään huhtikuuta mennessä. Ensimmäinen kertomus edistymisestä on toimitettava 30 päivään huhtikuuta 2002 mennessä ja siinä on käsiteltävä vuosina 2000 ja 2001 toteutettuja toimenpiteitä ja seuraamuksia.

Kertomuksessa edistymisestä on oltava seuraavat tiedot:

- a) yhteenveto 2 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden ja seuraamusten toteuttamista koskevista saatavilla olevista määrällisistä ja taloudellisista tiedoista, mukaan lukien analyysi näistä tiedoista sekä sisältäen yksityiskohtaiset tiedot esiintyneistä merkittävistä ongelmista;
 - b) edellä a alakohdassa ilmoitettuihin tietoihin perustuva arviointi toiminnallisten tavoitteiden saavuttamisesta.
2. Jos kertomusta ei ole toimitettu kunkin vuoden 30 päivään huhtikuuta mennessä tai kertomus ei ilmeisesti ole täydellinen, komissio keskeyttää kyseisen jäsenvaltion osalta EMOTR:n tukiosaston 1A alakohdan mukaisia menoja koskevan ennakon maksamisen seuraavasti:
 - a) jos kertomusta ei toimiteta 15 päivään toukokuuta mennessä tai kertomus ei ilmeisesti ole täydellinen kyseisenä päivänä, edellisenä vuonna 1 päivän toukokuuta ja 15 päivän lokakuuta välisenä aikana asetuksen (EY) N:o 1259/1999 3 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan mukaisesti pidätettyjä summia vastaava määrä vähennetään kesäkuun alussa maksettavista ennakoista;
 - b) jos kertomus toimitetaan 15 päivän kesäkuuta jälkeen tai kertomus ei ilmeisesti ole täydellinen kyseisen päivän jälkeen, 16 päivän lokakuuta ja 30 päivän huhtikuuta välisenä aikana asetuksen (EY) N:o 1259/1999 3 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan mukaisesti pidätettyjä summia vastaava määrä vähennetään heinäkuun alussa maksettavista ennakoista.
 3. Edellä 2 kohdan mukaisesti vähennetyt määrät maksetaan kyseisille jäsenvaltioille toisen ennakon maksamisen yhteydessä, kun täydellinen kertomus on toimitettu.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 964/2001,
annettu 17 päivänä toukokuuta 2001,
edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen
(EY) N:o 1484/95 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1516/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2916/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2783/75 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2916/95, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1484/95 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 810/2001 ⁽⁷⁾, vahvistetaan lisätullien järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä siipikar-

janliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sovellettavat edustavat hinnat.

- (2) Siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalan tuotteiden tuontihintojen tarkistaminen perustuu tietojen säännölliselle tarkastamiselle, jonka vuoksi on välttämätöntä muuttaa tiettyjen tuotteiden edustavia hintoja ottaen huomioon hintojen vaihtelu alkuperän mukaan. Tämän vuoksi olisi julkaistava vastaavat edustavat hinnat.
- (3) Markkinoiden tilanteen huomioon ottaen tätä muutosta on tarpeen soveltaa mahdollisimman nopeasti.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1484/95 liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EYVL L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁶⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 47.

⁽⁷⁾ EYVL L 118, 27.4.2001, s. 22.

LIITE

komission asetukseen, annettu 17 päivänä toukokuuta 2001, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta

"LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Edustava hinta (EUR/100 kg)	3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakuus (EUR/100 kg)	Alkuperä (¹⁾)
0207 14 10	Luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt	286,7	4	01
		290,4	3	02
		219,0	24	03
0207 14 70	Muut kanan osat, jäädytetyt	270,0	4	01
1602 32 11	Kypsentämättömät valmisteet, kukkoa tai kanaa	280,2	2	01

(¹) Tuonnin alkuperä:

- 01 Brasilia.
- 02 Thaimaa.
- 03 Kiina."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 965/2001,**annettu 17 päivänä toukokuuta 2001,****asetuksen (EY) N:o 2603/97 mukaisesti vuoden 2001 toukokuun viiden ensimmäisen työpäivän kuluessa jätetyistä hakemuksista AKT-maista sekä merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta (MMA) peräisin olevan riisin tuontitodistusten myöntämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon AKT-maista sekä merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta (MMA) peräisin olevan riisin tuonnin soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2603/97⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2731/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 2603/97 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio päättää kymmenen päivän kuluessa jäsenvaltioiden tiedonantojen viimeisestä esittämispäivästä, mikä määrä hakemuksen kattamista määristä saadaan tuoda, ja vahvistaa seuraavassa osuudessa käytettävissä olevat määrät.
- (2) Vuoden 2001 toukokuun osuudessa esitettyjen hakemusten kohteena olevien määrien tarkastelun perusteella on säädettävä, että todistusten myöntäminen edellyttää

tapauksen mukaan vähennysprosentin soveltamista haettuihin määriin tämän asetuksen liitteen säännösten mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Vuoden 2001 toukokuun viiden ensimmäisen työpäivän aikana asetuksen (EY) N:o 2603/97 mukaisesti esitettyjen ja komissiolle toimitettujen riisiä koskevien tuontitodistushakemusten perusteella todistukset annetaan hakemuksissa ilmoitetuille määrille, joihin sovelletaan, tapauksen mukaan, liitteessä vahvistettuja vähennysprosentteja.
2. Seuraavassa osuudessa käytettävissä olevat määrät vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 135, 23.12.1997, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 328, 22.12.1999, s. 39.

LIITE

Komission asetus (EY) N:o 2603/97

Vuoden 2001 toukokuun osuuden osalta haettuihin määriin sekä seuraavan osuuden osalta käytettävissä oleviin määriin sovellettavat vähennyskertoimet:

Alkuperämaa	Vähennysprosentti	Vuoden 2001 syyskuun osuudessa käytettävissä oleva määrä (t)
MMA (6 artikla) — CN-koodi 1006	—	13 408
AKT (2 artiklan 1 kohta) — CN-koodit 1006 10 21—1006 10 98, 1006 20 ja 1006 30	86,7354	41 666
AKT (3 artikla) — CN-koodi 1006 40 00	93,9339	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 966/2001,
annettu 17 päivänä toukokuuta 2001,
asetuksessa (EY) N:o 1701/2000 tarkoitetun tavallisen vehnän vientiä koskevan tarjouskilpailun
osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 602/2001 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta tiettyjä AKT-valtioita, vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1701/2000 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 945/2001 ⁽⁶⁾.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.

- (3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea.

- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 11 ja 17 päivän toukokuuta 2001 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 1701/2000 tarkoitettua tavallisen vehnän vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 195, 1.8.2000, s. 18.

⁽⁶⁾ EYVL L 133, 16.5.2001, s. 7.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 967/2001,
annettu 17 päivänä toukokuuta 2001,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 943/2001 tarkoitetun
tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 602/2001⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Puolaa, vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 943/2001⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 943/2001 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 17. toukokuuta 2001 toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 0,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 133, 16.5.2001, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 968/2001,
annettu 17 päivänä toukokuuta 2001,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2014/2000 tarkoitetun
tavallisen tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 602/2001 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyihin AKT-maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 2014/2000 ⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o

1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2014/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 11. ja 17. toukokuuta 2001 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 3,00 EUR/t kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 241, 26.9.2000, s. 23.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 969/2001,
annettu 17 päivänä toukokuuta 2001,
asetuksessa (EY) N:o 2317/2000 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitet-
tujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30
päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY)
N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92
soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä
vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien
toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995
annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 602/
2001 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin lukuun ottamatta Amerikan
yhdyshaltajia ja Kanadaa viettävän ohran vientitukea
koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella
(EY) N:o 2317/2000 ⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan
komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella
asetuksen (EY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaise-
matta jättämisestä.

- (3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa
säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista
vahvistaa enimmäistukea.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan
hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta,
jotka on toimitettu 11 ja 17 päivän toukokuuta 2001 välisenä
aikana osana asetuksessa (EY) N:o 2317/2000 tarkoitettua
ohran vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 267, 20.10.2000, s. 23.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 970/2001,
annettu 17 päivänä toukokuuta 2001,
rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1740/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 602/2001⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin vietävän rukiin vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1740/2000⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o

1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1740/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 11. ja 17. toukokuuta 2001 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta rukiin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 36,89 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 199, 5.8.2000, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 971/2001,
annettu 17 päivänä toukokuuta 2001,
asetuksessa (EY) N:o 2097/2000 tarkoitetun kauran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 602/2001 ⁽⁴⁾,

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventiotoinenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa 3 päivänä lokakuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2097/2000 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 680/2001 ⁽⁶⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY) N:o 2097/2000.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 2097/2000 8 artiklassa säädetään, että komission voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.
- (3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea.
- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu välillä 11. ja 17. toukokuuta 2001 osana asetuksessa (EY) N:o 2097/2000 tarkoitettua kauran vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 249, 4.10.2000, s. 15.

⁽⁶⁾ EYVL L 94, 4.4.2001, s. 20.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 972/2001,
annettu 17 päivänä toukokuuta 2001,
maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 730/2001 tarkoi-
tetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 730/2001⁽³⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuontitullista Espanjaan.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 1839/95⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2235/2000⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaisesti komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetty perusteet. Tarjouskilpailun

voittaa se tarjouksen tekijä, jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 730/2001 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 11. ja 17. toukokuuta 2001 välisenä aikana jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 49,97 EUR/t 270 350 tonnin kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 102, 12.4.2001, s. 32.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 256, 10.10.2000, s. 13.

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/25/EY,
annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001,
merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta 22 päivänä marraskuuta 1994 annettua neuvoston direktiiviä 94/58/EY ⁽³⁾, on muutettu huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Siksi olisi selkeyden ja järjeistämisen vuoksi kodifioitava mainittu direktiivi.
- (2) Meriturvallisuuden ja meren pilaantumisen ehkäisemisen alalla yhteisön tasolla toteuttavien toimien olisi oltava kansainvälisesti sovittujen sääntöjen ja standardien mukaisia.
- (3) Meriturvallisuudesta ja meren pilaantumisen estämisestä yhteisössä 25 päivänä tammikuuta 1993 antamissaan päätelmissä neuvosto otti huomioon inhimillisen tekijän merkityksen alusten turvallisessa käytössä.
- (4) Meriturvallisuutta koskevasta yhteisestä politiikasta 8 päivänä kesäkuuta 1993 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁵⁾ neuvoston vahvisti tavoitteeksi riittämättömästi koulutetun laivaväen poistamisen ja myönsi etusijan sellaisille yhteisön toimille, joiden tarkoituksena on edistää koulutusta ja opetusta viimeistelemällä yhteiset vaatimuksen avainhenkilöstön vähimmäiskoulutustasolle, mukaan lukien yhteisen kielen käyttöä yhteisön aluksilla koskeva kysymys.
- (5) Strategiasta yhteisön merenkulkualan kilpailukyvyntä parantamiseksi 24 päivänä maaliskuuta 1997 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ neuvosto pyrki edistämään merenkulkijoiden sekä maissa olevan henkilökunnan työllisyyttä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi neuvosto sopi, että olisi ryhdyttävä toimiin, joilla autetaan yhteisön merenkulkuala tavoittelemaan edelleen korkeaa laatua ja parantamaan kilpailukykyään varmistamalla, että kaikissa tehtävissä toimivilla merenkulkijoilla

ja maissa olevalla henkilökunnalla on jatkuvasti korkeatasoinen koulutus.

- (6) Merenkulkijoiden ammatillisen pätevyyden osoittavan pätevyyskirjan myöntämisessä käytettävät koulutusvaatimukset eroavat toisistaan jäsenvaltioittain. Kansallisten lainsäädäntöjen moninaisuuden vuoksi tämän direktiivin sääntelemän alan koulutuksessa ei voida varmistaa meriturvallisuuden vaatimaa koulutustasojen yhdenmukaisuutta.
- (7) Neuvoston direktiivejä 89/48/ETY ⁽⁷⁾ ja 92/51/ETY ⁽⁸⁾, jotka koskevat tutkintotodistusten ja ammatillisen koulutuksen tunnustamiseen liittyviä yleisiä järjestelmiä, sovelletaan tämän direktiivin koskemiin merenkulun ammatteihin. Ne edistävät perustamissopimuksen niiden velvoitteiden noudattamista, joilla pyritään poistamaan henkilöiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden esteet jäsenvaltioiden väliltä.
- (8) Kyseiseen yleiseen järjestelmään liittyvissä direktiiveissä säädetty tutkintotodistusten ja todistusten keskinäinen tunnustaminen ei aina varmista standardoitua koulutustasoa kaikille jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla työskenteleville merenkulkijoille. Tämä on kuitenkin elintärkeää meriturvallisuuden kannalta.
- (9) Sen vuoksi on olennaista määritellä yhteisön merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustaso. On asianmukaista, että tällä alalla toteutettavat toimenpiteet perustuvat kansainvälisellä tasolla jo hyväksytyihin koulutusvaatimuksiin eli Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaan vuoden 1978 yleissopimuksen (STCW-yleissopimus), sellaisena kuin se on tarkistettuna vuonna 1995. Kaikki jäsenvaltiot ovat kyseisen yleissopimuksen osapuolia.
- (10) Jäsenvaltiot saavat asettaa STCW-yleissopimukseen ja tähän direktiiviin sisältyviä vähimmäisstandardeja tiukempia standardeja.
- (11) Tämän direktiivin liitteessä I olevia STCW-yleissopimuksen sääntöjä olisi täydennettävä STCW-koodin A osan velvoittavilla määräyksillä. STCW-koodin B osa sisältää suositeltuja ohjeita, joiden tarkoituksena on avustaa STCW-yleissopimuksen osapuolia sekä yleissopimukseen sisältyvien toimenpiteiden täytäntöönpanosta, soveltamisesta ja toteuttamisesta vastaavia tahoja STCW-yleissopimuksen saattamiseksi täysimääräisesti ja kaikilta osin voimaan yhtenäisellä tavalla.

⁽¹⁾ EYVL C 14, 16.1.2001, s. 41.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. joulukuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 12. maaliskuuta 2001.

⁽³⁾ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 28, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/35/EY (EYVL L 172, 17.6.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Ks. liitteessä III oleva B osa.

⁽⁵⁾ EYVL C 271, 7.10.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL C 109, 8.4.1997, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.

⁽⁸⁾ EYVL L 209, 24.7.1992, s. 25, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/5/EY (EYVL L 54, 26.2.2000, s. 42).

- (12) Meriturvallisuuden parantamiseksi ja meren pilaantumisen ehkäisemiseksi vahtihenkilöstön vähimmäislepoajat olisi tässä direktiivissä vahvistettava tarkistetun STCW-yleissopimuksen mukaisesti. Näitä säännöksiä olisi sovellettava rajoittamatta Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan järjestämisestä koskevasta sopimuksesta 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/63/EY⁽¹⁾ säännösten soveltamista.
- (13) Meriturvallisuuden lisäämiseksi sekä ihmishenkien menettysten ja meren pilaantumisen estämiseksi olisi yhteisön vesillä liikennöivien alusten laivaväen keskinäistä viestintää parannettava.
- (14) Matkustaja-aluksilla henkilökunnan, jonka tehtävänä on auttaa matkustajia hätätilanteessa, olisi kyettävä kommunikoimaan matkustajien kanssa.
- (15) Haitallisia tai saastuttavia tuotteita kuljettavilla säiliöaluksilla työskentelevän laivaväen olisi kyettävä toimimaan tehokkaasti onnettomuuksien estämiseksi ja hätätilanteista selviämiseksi. On ensisijaisen tärkeää laatia päällikön, päällystön ja miehistön välille asianmukainen 17 artiklan vaatimukset täyttävä viestintäyhteys.
- (16) Olisi toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että merenkulkijoilla, joilla on kolmansien maiden antama pätevyyskirja, on STCW-yleissopimuksessa vaadittua koulutustasoa vastaava pätevyys.
- (17) Tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi määriteltävä yhteiset perusteet kolmansien maiden antamien pätevyyskirjojen tunnustamiseksi yhteisössä. Yhteiset perusteet kolmansien maiden myöntämien pätevyyskirjojen tunnustamiselle jäsenvaltioissa olisi vahvistettava tarkistetussa STCW-yleissopimuksessa sovittujen koulutus- ja pätevyyskirjavaatimusten perusteella.
- (18) Meriturvallisuuden vuoksi jäsenvaltioiden olisi tunnustettava vaaditun koulutustason osoittavat pätevyystodistukset ainoastaan, jos ne ovat sellaisten STCW-yleissopimuksen osapuolten myöntämiä tai sellaisten STCW-yleissopimuksen osapuolten puolesta myönnettyjä, joiden IMO:n meriturvallisuuskomitea on todennut osoittaneen, että ne ovat noudattaneet ja noudattavat edelleen täysimääräisesti kyseisessä yleissopimuksessa asetettuja vaatimuksia. Meriturvallisuuskomitean käsittelyn ajaksi tarvitaan menettely pätevyyskirjojen alustavaksi tunnustamiseksi.
- (19) Merenkulkualan oppilaitoksia, koulutusohjelmia ja kursseja olisi tarvittaessa tarkastettava. Tämän vuoksi olisi vahvistettava perusteet tällaisten tarkastusten suorittamiselle.
- (20) Olisi perustettava kolmansien maiden koulutuslaitosten tai hallintoviranomaisten antamien pätevyyskirjojen tunnustamiseen liittyvissä tehtävissä komissiota avustava komitea.
- (21) Jäsenvaltioiden on satamaviranomaisina vahvistettava turvallisuutta ja edistettävä pilaantumisen ehkäisemistä yhteisön vesillä tarkastamalla ensisijaisesti kolmannen maan, joka ei ole ratifioinut STCW-yleissopimusta, lipun alla purjehtivat alukset. Näin satamaviranomaiset valvovat, että kolmannen maan lipun alla purjehtivat alukset eivät saa osakseen suotuisampaa kohtelua.
- (22) On aiheellista sisällyttää tähän direktiiviin satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevia säännöksiä, kunnes alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltion suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annettua neuvoston direktiiviä 95/21/EY⁽²⁾ muutetaan, jolloin tämän direktiivin 17 artiklan f alakohdassa, 19, 20 ja 21 artiklassa olevat säännökset satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta siirretään mainittuun direktiiviin.
- (23) Olisi säädettävä menettelyistä, joiden perusteella tämä direktiivi voidaan mukauttaa kansainvälisiin yleissopimuksiin ja sääntöihin.
- (24) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet on annettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ mukaisesti.
- (25) Neuvoston olisi komission ehdotuksesta, joka komission on tehtävä viimeistään 25 päivänä toukokuuta 2003, tarkistettava liite II direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen pohjalta.
- (26) Jäsenvaltioiden olisi 1 päivään helmikuuta 2002 saakka voitava hyväksyä aluksilleen merenkulkijoita, joille on myönnetty pätevyyskirjat sellaisten määräysten mukaisesti, joita sovellettiin ennen 1 päivää helmikuuta 1997, tarkistetun STCW-yleissopimuksen voimaantulopäivää, edellyttäen, että nämä merenkulkijat ovat aloittaneet palveluksensa tai koulutuksensa ennen 1 päivää elokuuta 1998.
- (27) Tämä direktiivi ei rajoita jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava liitteessä III olevassa B osassa mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

(1) EYVL L 167, 2.7.1999, s. 33.

(2) EYVL L 157, 7.7.1995, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 1999/97/EY, EYVL L 331, 23.12.1999, s. 67.

(3) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'päälliköllä' henkilöä, jolla on aluksen päällikkyyks,
- 2) 'päällystöllä' päällikön lisäksi muita päällystötehtäviä hoitavia, jotka kansallisten lakien tai määräysten tai sellaisten puuttuessa järjestöjen välisten sopimusten tai tavan nojalla ovat siinä asemassa,
- 3) 'perämiehellä' päällystön jäsentä, jolla on liitteessä I olevan II luvun mukainen pätevyys,
- 4) 'yliperämiehellä' päälliköstä arvossa seuraavaa päällystön jäsentä, jolle aluksen päällikkyyks siirtyy päällikön ollessa kykenemätön hoitamaan tehtäviään,
- 5) 'konemestarilla' päällystön jäsentä, jolla on liitteessä I oleva III luvun mukainen pätevyys,
- 6) 'konepäälliköllä' ylintä konemestaria, joka on vastuussa aluksen kuljetuskoneistosta sekä aluksen mekaanisten ja sähköisten laitteistojen käyttämisestä ja huollosta,
- 7) 'ensimmäisellä konemestarilla' konepäälliköstä arvossa seuraavaa konemestaria, jolla on vastuu aluksen kuljetuskoneistosta sekä aluksen mekaanisten ja sähköisten laitteistojen käyttämisestä ja huollosta konepäällikön ollessa kykenemätön hoitamaan tehtäviään,
- 8) 'apulaiskonemestarilla' henkilöä, joka on opiskelemissa konemestariksi ja on kansallisen säännöksen nojalla siinä asemassa,
- 9) 'radioasemanhoitajalla' henkilöä, jolla on toimivaltaisten viranomaisten 18 alakohdassa määritellyn radio-ohjesäännön määräysten mukaisesti myöntämä tai tunnustama asianmukainen pätevyyskirja,
- 10) 'miehistöllä' muita aluksen henkilöstöön kuuluvia kuin päällikköä tai päällystöä,
- 11) 'merialuksella' muita aluksia kuin niitä, joita käytetään yksinomaan sisämaan vesistöissä tai suojatuilla vesillä tai niiden välittömässä läheisyydessä tai alueilla, joilla sovelletaan satamasääntöjä,
- 12) 'jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella' jossakin jäsenvaltiossa rekisteröityä alusta, joka purjehtii kyseisen jäsenvaltion lipun alla sen lainsäädännön mukaisesti. Aluksen, jota ei näin voi määritellä, katsotaan purjehtivan kolmannen maan lipun alla,
- 13) 'rannikkoliikenteellä' kulkua jäsenvaltion rannikon läheisyydessä kyseisen jäsenvaltion määrittelemällä tavalla,
- 14) 'koneteholla' tehoa, joka on mitattu kilowateissa aluksen koko käyttökoneiston ollessa jatkuvasti täydellä teholla ja joka on ilmoitettu aluksen rekisteritodistuksessa tai muussa virallisessa asiakirjassa,
- 15) 'öljysäiliöaluksella' alusta, joka on suunniteltu ja rakennettu ja jota käytetään öljyn ja öljytuotteiden kuljettamiseen irtolastina,
- 16) 'kemikaalisäiliöaluksella' alusta, joka on rakennettu tai muunnettu ja jota käytetään sellaisten nestemäisten aineiden kuljettamiseen irtolastina, jotka on lueteltu kansainvälisen kemikaalien kuljettamista irtolastina koskevan säännösten 17 luvussa, sellaisena kuin se oli voimassa 25 päivänä toukokuuta 1998,
- 17) 'kaasusäiliöaluksella' alusta, joka on rakennettu tai muunnettu ja jota käytetään sellaisten nestemäisten kaasujen tai muiden aineiden kuljettamiseen irtolastina, jotka on lueteltu kansainvälisen kaasuja kuljettavia aluksia koskevan säännösten 19 luvussa, sellaisena kuin se oli voimassa 25 päivänä toukokuuta 1998,
- 18) 'radio-ohjesäännöllä' tarkoitettuja Maailman siirtyvän liikenteen radiokonferenssin hyväksymiä radio-ohjesääntöjä, sellaisena kuin ne olivat voimassa 25 päivänä toukokuuta 1998,
- 19) 'matkustaja-aluksella' yli 12 matkustajaa kuljettavaa merialusta,
- 20) 'kalastusaluksella' kalojen tai muiden meren elollisten luonnonvarojen pyyntiin käytettävää alusta,
- 21) 'STCW-yleissopimuksella' kansainvälistä merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaa yleissopimusta niiltä osin kuin se on sovellassa tässä direktiivissä käsiteltäviin kysymyksiin ottaen huomioon yleissopimuksen VII artiklassa ja säännössä I/15 olevat siirtymämääräykset ja mukaan lukien tarvittaessa STCW-koodin soveltuvat määräykset, sellaisena kuin tässä kohdassa mainitut määräykset olivat voimassa 25 päivänä toukokuuta 1998,
- 22) 'radiotehtäviin' kuuluvat soveltuvin osin vahdinpito, tekninen huolto ja korjaukset radio-ohjesäännön, ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SOLAS-yleissopimus), sellaisena kuin se oli voimassa 25 päivänä toukokuuta 1998, ja kunkin jäsenvaltion harkinnan mukaan soveltuvien kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) suositusten mukaisesti,
- 23) 'ro-ro-matkustaja-aluksella' matkustaja-alusta, jossa on ro-ro-lastitiloja ja erityistiloja, siten kuin se on määritelty SOLAS-yleissopimuksessa, sellaisena kuin se oli voimassa 25 päivänä toukokuuta 1998,
- 24) 'STCW-koodilla' merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaa, STCW-yleissopimuksen sopimuspuolten vuonna 1995 pidetyn konferenssin päätöslauselmalla 2 hyväksyttyä säännöstöä, sellaisena kuin se oli voimassa 25 päivänä toukokuuta 1998,
- 25) 'tehtävillä' aluksen toimintaan, ihmishengen turvaamiseen merellä tai meriympäristön suojelemiseen liittyviä työtehtäviä, velvollisuuksia ja vastuuta, sellaisina kuin ne eritellään STCW-koodissa,
- 26) 'laivanisännällä' aluksen omistajaa tai mitä tahansa muuta organisaatiota tai henkilöä, kuten hoitoyhtiötä tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahdinottajaa, joka on ottanut varustamolta vastuun aluksen käytöstä ja joka näin tehdesään on sitoutunut vastaamaan kaikista velvollisuuksista ja vastuista, joita nämä säännökset asettavat yhtiölle,

- 27) 'asianmukaisella pätevyyskirjalla' tämän direktiivin mukaisesti myönnettyä ja merkinnöin varustettua pätevyyskirjaa, joka oikeuttaa sen laillisen haltijan palvelemaan siinä toimessa ja suorittamaan niitä tehtäviä, jotka kuuluvat pätevyyskirjassa määriteltyyn vastuualueeseen aluksella, jonka laji, vetoisuus, teho ja kuljetuskoneisto ovat pätevyyskirjassa määritellyn mukaiset, sen ollessa kyseisellä yksittäisellä matkalla,
- 28) 'meripalvelulla' pätevyyskirjan tai muun pätevyystodistuksen myöntämisen kannalta olennaista palvelua aluksella,
- 29) 'hyväksytyllä' jäsenvaltion tämän direktiivin säännösten mukaisesti hyväksymää,
- 30) 'kolmannella maalla' maata, joka ei ole jäsenvaltio,
- 31) 'kuukaudella' kalenterikuukautta tai kuukautta lyhyempiä 30 päivän jaksoja.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan tässä direktiivissä tarkoitettuihin merenkulkijoihin, jotka työskentelevät merialuksilla, jotka purjehtivat jonkin jäsenvaltion lipun alla, lukuun ottamatta:

- sotalaivoja, laivaston apu-aluksia tai muita jäsenvaltion omistamia tai käyttämiä ja yksinomaan valtiollisiin, eikä kaupallisiin tarkoituksiin varattuja aluksia,
- kalastusaluksia,
- huvialuksia, joita ei käytetä kaupallisiin tarkoituksiin,
- rakenteeltaan yksinkertaisia puisia aluksia.

3 artikla

Koulutus ja pätevyystodistusten myöntäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklassa tarkoitettulla aluksella työskentelevät merenkulkijat saavat vähintään tämän direktiivin liitteessä I olevat STCW-yleissopimuksen vaatimukset täyttävän koulutuksen sekä että heillä on 4 artiklassa määritelty pätevyyskirja tai asianmukainen pätevyyskirja, sellaisena kuin se määritellään 1 artiklan 27 alakohdassa.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne laivaväkeen kuuluvat, joilta edellytetään SOLAS-yleissopimuksen III luvun 10.4 säännön määräysten mukaista pätevyystodistusta, saavat tämän direktiivin säännösten mukaisen koulutuksen ja pätevyyskirjan.

4 artikla

Pätevyyskirja

Pätevyyskirja on siitä käytetystä nimestä riippumatta voimassaoleva asiakirja, jonka on antanut sen jäsenvaltion viranomainen, joka on myöntänyt pätevyyskirjan haltijalle oikeuden siinä mainittuun tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvaan toimintaan.

5 artikla

Pätevyyskirjat ja merkinnät

1. Pätevyyskirjat on myönnettävä 10 artiklan säännöten mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on varustettava päälliköiden, päällystön ja radioasemanhoitajien pätevyyskirjat kelpoisuustodistuksella tämän artiklan mukaisesti.
3. Pätevyyskirjoissa on käytettävä myöntävän jäsenvaltion virallista kieltä tai virallisia kieliä.
4. Radioasemanhoitajien osalta jäsenvaltiot voivat:
- a) sisällyttää asiaa koskevissa säännöissä vaaditut lisätiedot siihen tutkintoon, joka järjestetään radio-ohjesäännön mukaisen pätevyyskirjan myöntämiseksi; tai
 - b) myöntää erillisen pätevyyskirjan, joka osoittaa, että sen haltijalla on soveltuvien sääntöjen edellyttämät lisätiedot.
5. Jäsenvaltion harkinnan mukaan kelpoisuustodistus voidaan sisällyttää STCW-koodin A-1/2 osaston mukaisesti myönnettyihin pätevyyskirjoihin. Jos ne sisällytetään pätevyyskirjaan, on käytettävä A-1/2 osaston 1 kappaleessa esitettyä muotoa. Jos ne myönnetään muulla tavoin, merkintöihin on sovellettava STCW-koodin kyseisen osaston 2 kappaleen mukaista muotoa.
6. Jäsenvaltion, joka tunnustaa pätevyyskirjan 18 artiklan 3 kohdan a alakohdan menettelyn nojalla, on varustettava tällainen pätevyyskirja kelpoisuustodistuksella sen tunnustamisesta. Merkintä tehdään STCW-koodin A-1/2 osaston 3 kappaleen mukaisessa muodossa.
7. Edellä 5 ja 6 kohdassa tarkoitettut kelpoisuustodistukset:
- a) voidaan myöntää erillisenä asiakirjana;
 - b) numeroidaan omalla yksiköllisellä numerolla, mutta pätevyyskirjan myöntämistä koskevalle kelpoisuustodistuksella voidaan antaa sama numero kuin kyseiselle pätevyyskirjalle edellyttäen, että kyseistä numeroa ei olla vielä käytetty; ja
 - c) kelpoisuustodistuksen voimassaoloaika päättyy samanaikaisesti, kun kelpoisuustodistuksella varustetun pätevyyskirjan voimassaoloaika päättyy tai kun pätevyyskirjan myöntänyt jäsenvaltio tai kolmas maa peruuttaa pätevyyskirjan, lakkauttaa sen määräajaksi tai mitätöi sen, ja joka tapauksessa viimeistään viiden vuoden kulutta myöntämispäivästä.
8. Toimi, jossa pätevyyskirjan haltijalla on oikeus palvella, yksilöidään kelpoisuustodistuksessa samassa muodossa kuin jäsenvaltiossa sovellettavissa turvallista miehitystä koskevissa vaatimuksissa.
9. Jäsenvaltiot voivat käyttää STCW-koodin A-1/2 osaston muodostusta poikeavaa muotoa, jos noudatetaan vähimmäisvaatimusta, jonka mukaan vaaditut tiedot annetaan roomalaisin kirjaimin ja arabialaisin numeroin, ottaen huomioon A-1/2 osaston nojalla sallitut muunnelmat.

10. Jollei 18 artiklan 4 kohdan säännöksistä muuta johdu, kaikkien tässä direktiivissä edellytetyjen pätevyyskirjojen on oltava alkuperäisessä muodossaan saatavilla aluksella, jolla niiden haltijat työskentelevät.

6 artikla

Koulutusta koskevat vaatimukset

Edellä 3 artiklassa vaadittua koulutusta on annettava siten, että liitteessä I säädetty teoreettiset tiedot ja käytännön taidot voidaan saavuttaa, erityisesti hengenpelastus- ja palontorjuntavälineistön käytön osalta; kunkin jäsenvaltion nimeämän toimivaltaisen viranomaisen tai laitoksen on hyväksyttävä koulutus.

7 artikla

Rannikkoliikennettä koskevat periaatteet

1. Jäsenvaltiot eivät saa rannikkoliikennettä määritellään asettaa ankarampia koulutusta, kokemusta tai pätevyyskirjoja koskevia vaatimuksia niille merenkulkijoille, jotka palvelevat tällaista liikennettä harjoittavilla toisen jäsenvaltion tai toisen STCW-yleissopimuksen osapuolen lipun alla, kuin niille merenkulkijoille, jotka palvelevat aluksella, jolla on oikeus purjehtia sen oman lipun alla. Jäsenvaltiot eivät missään tapauksessa saa asettaa toisen jäsenvaltion tai toisen STCW-yleissopimuksen sopimuspuolen lipun alla purjehtivilla aluksilla palveleville merenkulkijoille ankarampia vaatimuksia, kuin mitä tässä direktiivissä asetetaan muille kuin rannikkoliikennettä harjoittaville aluksille.

2. Niiden alusten osalta, joilla on oikeus purjehtia jonkin jäsenvaltion lipun alla ja jotka säännöllisesti harjoittavat rannikkoliikennettä toisen jäsenvaltion tai toisen STCW-yleissopimuksen sopimuspuolen rannikolla, on jäsenvaltion, jonka lipun alla aluksella on oikeus purjehtia, määrättävä näillä aluksilla palveleville merenkulkijoille vähintään vastaavat koulutusta, kokemusta ja pätevyyskirjaa koskevat vaatimukset kuin sillä jäsenvaltiolla tai STCW-yleissopimuksen sopimuspuolella, jonka rannikolla alukset liikennöivät, edellyttäen että vaatimukset eivät ylitä tässä direktiivissä muille kuin rannikkoliikennettä harjoittaville aluksille asetettuja vaatimuksia. Sellaisella aluksella palvelevien merenkulkijoiden, joka ulottaa matkansa kauemmaksi kuin minkä jäsenvaltio on määritellyt rannikkoliikenteeksi ja joka saapuu vesille, joita määritelmä ei kata, on täytettävä tämän direktiivin asianmukaiset vaatimukset.

3. Jäsenvaltio voi sallia, että alukseen, jolla on oikeus purjehtia sen lipun alla, sovelletaan tämän jäsenvaltion määrittelemällä tavalla direktiivin säännöksiä rannikkoliikenteestä, kun alus liikennöi säännöllisesti sellaisen valtion, joka ei ole STCW-yleissopimuksen osapuoli, rannikon läheisyydessä.

4. Jäsenvaltioiden päätettyä 1, 2 ja 3 kohdan vaatimusten mukaisesti rannikkoliikenteen määritelmästä sekä rannikkoliikenteen koulutusvaatimuksista, niiden on ilmoitettava komissiolle yksityiskohtaisesti annetuista säännöksistä.

8 artikla

Seuraamukset ja kurinpitotoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menetelmät ja menettelytavat puolueettoman tutkinnan toteuttamiseksi tapauksissa, joissa ilmoitetaan kyseisen jäsenvaltion myöntämän pätevyyskirjan tai kelpoisuustodistuksen haltijan sellaisesta pätevyyskirjan tai kelpoisuustodistuksen haltijan sellaisesta epäpätevyydestä, teosta tai laiminlyönnistä pätevyyskirjan mukaisissa tehtävissä, joka saattaa välittömästi vaarantaa ihmisen henkiä tai omaisuutta merellä tai meriympäristöä, sekä pätevyyskirjan peruuttamiseksi pysyvästi tai määräajaksi tai mitätöimiseksi näistä syistä sekä petosten ehkäisemiseksi.

2. Kunkin jäsenvaltion on säädettävä seuraamukset tai kurinpitotoimenpiteet niiden tapausten varalle, joissa sen kansallisia, tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä ei noudateta aluksilla, joilla on oikeus purjehtia sen lipun alla, tai joissa merenkulkijat, jotka ovat saaneet asianmukaisesti pätevyyskirjan kyseiseltä jäsenvaltiolta, eivät noudata säännöksiä.

3. Tällaiset seuraamukset ja kurinpitotoimenpiteet on määrättävä ja pantava täytäntöön erityisesti tapauksissa, joissa:

- laivanisäntä tai aluksen päällikkö on ottanut palvelukseen henkilön, jolla ei ole tässä direktiivissä edellytettyä pätevyyskirjaa;
- aluksen päällikkö on sallinut, että jonkin sellaisen mihin tahansa toimeen kuuluvan tehtävän tai palvelun, jonka tämän direktiivin mukaan saa suorittaa ainoastaan asianmukaisen pätevyyskirjan haltija, suorittaa henkilö, jolla ei ole vaadittua pätevyyskirjaa, voimassa olevaa erivapautta tai 18 artiklan 4 kohdassa vaadittua asiakirjatodistetta; tai
- henkilö on petoksen tai väärennettyjen asiakirjojen avulla saanut tehtävän tai oikeuden palvella toimesta, joka tämän direktiivin mukaisesti edellyttää pätevyyskirjaa tai erivapautta.

4. Jäsenvaltion, jonka lainkäyttövallan piirissä on laivanisäntä tai henkilö, jonka perustellusti uskotaan oleen vastuussa tai tietoinen selvästä 3 kohdassa tarkoitettua tämän direktiivin vaatimusten noudattamatta jättämisestä, on tehtävä yhteistyötä sellaisen jäsenvaltion tai muun STCW-yleissopimuksen osapuolen kanssa, joka ilmoittaa sille aikomuksestaan panna vireille oikeudenkäynti oman lainkäyttövaltansa nojalla.

9 artikla

Laatuvaatimukset

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että:

- kaikkia valtiosta riippumattomien laitosten tai niiden alaisten elinten toteuttamia koulutusta, pätevyyden arviointia, pätevyyskirjojen ja kelpoisuustodistusten myöntämistä sekä uusimista koskevia toimia seurataan jatkuvasti laadunvarmistusjärjestelmän avulla sen varmistamiseksi, että määritellyt tavoitteet saavutetaan, kouluttajien ja arvioijien pätevyyttä ja kokemusta koskevat tavoitteet mukaan lukien;

- b) käytössä on laadunvarmistusjärjestelmä, jos valtion laitokset tai elimet toteuttavat kyseistä toimintaa;
- c) koulutuksen tavoitteet ja niihin liittyvät saavutettavat pätevyysvaatimukset on määritelty selkeästi ja niissä yksilöidään STCW-yleissopimuksen nojalla vaadituissa kokeissa ja arvioinneissa tarvittavien tietojen ja taitojen taso; tavoitteet ja niihin liittyvät laatuvaatimukset voidaan määritellä erikseen eri kurssien ja koulutusohjelmien osalta ja niiden on katettava myös pätevyyskirjojen myöntämisyhteistyön hallinto;
- d) laatuvaatimusten soveltamisalaan kuuluvat pätevyyskirjojen myöntämisyhteistyön hallinto, kaikki jäsenvaltion toteuttamat tai sen alaisuudessa toteutetut kurssit ja koulutusohjelmat sekä kokeet ja arvioinnit samoin kuin kouluttajilta ja arvioijilta vaadittu pätevyys ja kokemus; tällöin on otettava huomioon toimintatavat, järjestelmät, tarkastukset ja sisäiset laadunvarmistuskatselmukset, jotka on otettu käyttöön määrittelyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että pätevät henkilöt, jotka eivät itse ole mukana kyseisessä toiminnassa, tekevät riippumattoman arvioinnin tietojen, taitojen ja pätevyyden hankkimista ja arviointia koskevasta toiminnasta ja pätevyyskirjojen myöntämisyhteistyön hallinnosta vähintään viiden vuoden väliajoin sen tarkastamiseksi, että:

- a) kaikki sisäiset johtamisen valvonta- ja tarkkailutoimenpiteet sekä seurantatoimenpiteet ovat suunniteltujen järjestelyjen ja asiakirjoihin perustuvien menettelyjen mukaisia ja tehokkaita määrittelyjen tavoitteiden saavuttamiseksi;
- b) kunkin riippumattoman arvioinnin tulokset annetaan kirjallisina ja saatetaan arvioidusta alueesta vastuussa olevien tietoon; ja
- c) puutteet korjataan mahdollisimman pian.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 2 kohdan mukaista arviointia koskeva kertomus kuuden kuukauden kuluessa arvioinnin päivämäärästä.

10 artikla

Terveydentilaa koskevat vaatimukset — pätevyyskirjojen myöntäminen ja rekisteröinti

1. Jäsenvaltioiden on asetettava merenkulkijoiden terveydentilaa koskevat vaatimukset, erityisesti näön ja kuulon osalta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pätevyyskirjat myönnetään ainoastaan hakijoille, jotka täyttävät tämän artiklan vaatimukset.
3. Pätevyyskirjan hakijan on esitettävä riittävä näyttö:
- a) henkilöllisyydestään;
- b) kyseiseen pätevyyskirjaan vaadittavan, liitteessä I olevissa säännöissä asetetun ikärajan täyttämiseksi;

- c) siitä, että hän täyttää jäsenvaltion asettamat terveydentilaa koskevat vaatimukset, erityisesti näön ja kuulon osalta, ja hänellä on jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän, asianmukaisesti pätevytyneen lääkärin antama voimassa oleva todistus terveydentilastaan;
- d) meripalvelun ja siihen mahdollisesti liittyvän pakollisen koulutuksen suorittamisesta, joka liitteessä I olevissa säännöissä edellytetään kyseisen pätevyyskirjan myöntämiseksi; ja
- e) liitteessä I olevien sääntöjen mukaisten pätevyysvaatimusten täyttämiseksi niiden toimien, tehtävien ja vastualueiden osalta, jotka pätevyyskirjan merkinnässä määritellään.

4. Jäsenvaltiot sitoutuvat:

- a) ylläpitämään rekisteriä tai rekistereitä kaikista alusten päälliköiden ja päällystön sekä tarvittaessa miehistön pätevyyskirjoista ja kelpoisuustodistuksista, jotka on myönnetty, joiden voimassaoloaika on päättynyt tai jotka on uusittu, lakkautettu määräajaksi, mitätöity tai ilmoitettu kadonneeksi tai tuhoutuneeksi, sekä myönnettyistä erivapauksista;
- b) antamaan tietoja näiden pätevyyskirjojen, kelpoisuustodistusten ja erivapauksien tilanteesta toisille jäsenvaltioille tai muille STCW-yleissopimuksen osapuolille ja laivanisännille, jotka pyytävät tarkistamaan sellaisen pätevyyskirjan oikeellisuuden ja voimassaolon, jonka merenkulkija on esittänyt heille pyytäessään sen tunnustamista tai hakiessaan alukselta työtä.

11 artikla

Pätevyyskirjojen uusiminen

1. Jokaiselta päälliköltä, päällystön kuuluvalta ja radioasemahoitajalta, jolla on jonkin liitteessä I olevan luvun, ei kuitenkaan VI luvun, nojalla myönnetty tai tunnustettu pätevyyskirja ja joka työskentelee merellä tai aikoo palata merelle maissa olon jälkeen, on meripalvelupätevyden säilyttämiseksi vaadittava vähintään viiden vuoden väliajoin, että hän:
- a) täyttää 10 artiklassa säädetyt terveydentilaa koskevat vaatimukset; ja
- b) osoittaa pitäneensä yllä STCW-koodin A-1/11 osaston mukaisen ammattitaidon.
2. Jokaisen päällikön, päällystön kuuluvan ja radioasemahoitajan on jatkaessaan meripalvelua aluksilla, joiden erityisistä koulutusvaatimuksista on sovittu kansainvälisellä tasolla, suoritettava menestyksellisesti asianmukainen hyväksytty koulutus.
3. Kunkin jäsenvaltion on verrattava ennen 1 päivää helmikuuta 2002 myönnettävien pätevyysasiakirjojen hakijoille asetettuihin pätevyysvaatimuksiin kyseistä pätevyyskirjaa koskeviin STCW-koodiin A osassa asetettuihin vaatimuksiin ja määriteltävä tällaisten pätevyyskirjojen haltijoiden mahdollinen kertaus- ja täydennyskoulutuksen tai arvioinnin tarve.

Kertaus- ja täydennyskurssien on oltava hyväksytyjä ja niihin on sisällyttävä asianmukaisten, ihmishengen turvallisuutta merellä ja meriympäristön suojelua koskevien kansallisten ja kansainvälisten sääntöjen muutokset ja niissä on otettava huomioon kyseisten pätevyysvaatimusten mahdolliset muutokset.

4. Kunkin jäsenvaltion on yhteistyössä asianomaisten kanssa laadittava tai annettava laadittavaksi STCW-koodin A-I/11 osaston mukaisten kertaus- ja täydennyskurssien suunnitelmat.

5. Jotta päälliköiden, päälliköiden ja radioasemanhoitajien tiedot pysyisivät ajan tasalla, on jäsenvaltioiden varmistettava, että ihmishengen turvallisuutta merellä ja meriympäristön suojelua koskevien kansallisten ja kansainvälisten sääntöjen viimeaikaiset muutokset ovat niiden alusten saatavilla, joilla on oikeus purjehtia jäsenvaltion lipun alla.

12 artikla

Simulaattoreiden käyttö

1. STCW-koodin, A-I/12 osastossa asetettujen suorituskykyä koskevia vaatimuksia ja muita määräyksiä sekä muita mahdollisia vaatimuksia, sellaisina kuin niistä määrätään kyseisten pätevyyskirjojen osalta STCW-koodin A osassa on noudatettava:

- kaikessa pakollisessa simulaattoreihin perustuvassa koulutuksessa;
- kaikessa STCW-koodin A osassa edellytetyssä pätevyyden arvioimisessa, joka suoritetaan simulaattorin avulla; ja
- kaikessa simulaattorin avulla toteuttamassa ammattitaidon säilymisen osoittamisessa, jota edellytetään STCW-koodin A osassa.

2. Ennen 1 päivää helmikuuta 2002 asennetut tai käyttöön otetut simulaattorit voidaan osittain vapauttaa 1 kohdassa tarkoitetuista suorituskykyä koskevista vaatimuksista jäsenvaltioiden harkinnan mukaisesti.

13 artikla

Yhtiöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on 2 ja 3 kohdan säännösten mukaisesti asetettava yhtiöille vastuu merenkulkijoiden palvelukseen ottamisesta aluksilleen tämän direktiivin säännösten mukaisesti ja vaadittava jokaista tällaista yhtiötä varmistamaan, että:

- jokaisella sen aluksilla työskentelevällä merenkulkijalla on tämän direktiivin säännösten mukainen asianmukainen pätevyyskirja, sellaisena kuin jäsenvaltio on siitä säätänyt;
- sen alusten miehitys on jäsenvaltion asettamien turvallista miehitystä koskevien vaatimusten mukainen;
- kaikkia sen aluksilla työskenteleviä merenkulkijoita koskevat asiakirjat ja tiedot pidetään ajan tasalla sekä helposti saatavilla ja niihin kuuluvat vähintään asiakirjat ja tiedot heidän kokemuksestaan, koulutuksestaan, terveydentilastaan ja pätevydestään tehtävissä, jotka heille on osoitettu;

d) merenkulkijat perehdytetään palvelukseen ottamisen yhteydessä tehtäviinsä ja kaikkiin sellaisiin aluksen järjestelyihin, laitteistoihin, varusteisiin, menettelyihin ja ominaisuuksiin, jotka liittyvät heidän tavanomaisiin tehtäviinsä tai tehtäviin hätätilanteissa; ja

e) laivaväki kykenee tehokkaasti koordinoimaan toimintansa hätätilanteessa ja toteuttaessaan turvallisuuden taikka saastumisen ehkäisemisen tai vähentämisen kannalta välttämättömiä toimia.

2. Laivanisännät, päälliköt ja laivaväki ovat kaikki vastuussa sen varmistamisesta, että tässä artiklassa säädetyt velvollisuudet pannaan täysimääräisesti ja kaikilta osin täytäntöön ja toteutetaan kaikki muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että jokainen laivaväkeen kuuluva on perehtynyt asioihin ja saa riittävästi tietoa voidakseen myötävaikuttaa aluksen turvalliseen toimintaan.

3. Laivanisännän on annettava jokaisen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan aluksen päällikölle kirjalliset ohjeet, joissa selvitetään noudatettavat toimintaperiaattit ja menettelytavat sen varmistamiseksi, että kaikille alukselle äskettäin palvelukseen otetuille merenkulkijoille annettua mahdollisuutta tutustua riittävällä tavalla aluksessa oleviin laitteisiin, toimintatapoihin ja muihin heidän tehtäviensä asianmukaisen suorittamisen kannalta tarpeellisiin järjestelyihin, ennen kuin heille osoitetaan kyseisiä työtehtäviä. Tällaisiin toimintaperiaatteisiin ja menettelytapoihin on sisällyttävä:

- kohtuullisen ajan varaaminen, jonka aikana jokaisella alukseen äskettäin palvelukseen otetulla merenkulkijalla on tilaisuus tutustua:
 - niihin erityisiin laitteisiin, joita kyseinen merenkulkija käyttää tai ohjaa; ja
 - aluksen erityisiin vahdinpitoa, turvallisuutta ja ympäristönsuojelua koskeviin sekä hätätilanteissa noudatettaviin menettelytapoihin ja järjestelyihin, jotka merenkulkijan on tunnettava voidakseen suorittaa hänelle osoitetut työtehtävät asianmukaisesti; ja
- sellaisiin asioihin perehtyneen laivaväkeen kuuluvan henkilön osoittaminen, joka on vastuussa siitä, että olennaiset tiedot ovat varmasti jokaisen alukselle äskettäin palvelukseen otetun merenkulkijan saatavilla kielellä, jota merenkulkija ymmärtää.

14 artikla

Työkuntoisuus

1. Jäsenvaltioiden on annettava vahtihenkilöstön väsymyksen ehkäisemiseksi lepoaikoja koskevat säännökset ja pantava ne täytäntöön sekä vaadittava, että vahtivuorot järjestetään siten, ettei väsymys heikennä koko vahtihenkilöstön suorituskykyä, ja että työt järjestetään siten, että sekä ensimmäinen vahti matkan alkaessa että seuraavat vahtit ovat riittävästi levänneitä ja muutoin työkuuntoisia.

2. Jokaiselle henkilölle, jolle on annettu tehtäväksi toimia vahtipäällikkönä tai vahtiin osallistuvana miehistön jäsenenä, on annettava lepoaika vähintään 10 tuntia jokaisella 24 tunnin jaksolla.

3. Lepoaikaa ei saa jakaa useampaan kuin kahteen jaksoon, joista toisen on oltava vähintään kuuden tunnin pituinen.
4. Lepoaikoja koskevia 1 ja 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ei tarvitse noudattaa hätä- tai harjoitustilanteissa tai muissa erittäin poikkeuksellisissa toimintatilanteissa.
5. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, kymmenen tunnin vähimmäisaika voidaan lyhentää vähintään kuuden perättäisen tunnin pituiseksi, jos lepoaikaa ei lyhennetä tällä tavoin enempää kuin kahden päivänä ajan ja lepoaikaa annetaan vähintään 70 tuntia jokaisen seitsemän päivän jakson aikana.
6. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vahtiaikataulut ovat esillä paikoissa, joissa ne ovat helposti nähtävillä.

15 artikla

Erivapauden myöntäminen

1. Jos on ehdottoman välttämätöntä, toimivaltaiset viranomaiset voivat — arvioituaan ettei siitä aiheudu minkäänlaista vaaraa henkilöille, tavaroille tai ympäristölle — myöntää merenkulkijalle erivapauden työskennellä tietyllä aluksella määrätyn ajan, joka ei saa kuitenkaan ylittää kuutta kuukautta, sellaisissa tehtävissä, joiden osalta hänellä ei ole asianmukaista pätevyysasiakirjaa, jos voidaan olla täysin vakuuttuneita siitä, että henkilöllä, jolle erivapaus myönnetään, on riittävä pätevyys vapaana olevan paikan edellyttämien tehtävien hoitamiseksi täysin turvallisesti; radioasemenhoitajan tehtävään erivapaus myönnetään ainoastaan radio-ohjesäännön mukaisesti. Erivapautta ei myönnetä päällikön tai konepäällikön tehtävien osalta, paitsi kun kyseessä on ylivoimainen este, ja mahdollisimman lyhyeksi ajaksi.
2. Kutakin paikkaa koskeva erivapautus voidaan myöntää ainoastaan sellaiselle henkilölle, jolla on vaadittu pätevyyskirja välittömästi yhtä astetta alempaan tehtävään. Jos alemmassa tehtävässä ei vaadita minkäänlaista pätevyyskirjaa, erivapaus voidaan myöntää sellaiselle henkilölle, joka toimivaltaisten viranomaisten mielestä selvästi vastaa pätevyydeltään ja kokemukseltaan täytettävän tehtävän edellyttämiä vaatimuksia, sillä edellytyksellä, että kyseisen henkilön on, ellei hänellä ole asianmukaista pätevyyskirjaa, läpäistävä toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä testi, sen osoittamiseksi, että tällainen erivapaus voidaan myöntää hänelle täysin turvallisesti. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten on varmistuttava siitä, että kyseeseen tehtävään valitaan mahdollisimman pian henkilö, jolla on asianmukainen pätevyyskirja.

16 artikla

Jäsenvaltioiden koulutusta ja arviointia koskevat velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset tai laitokset, jotka:
- antavat 3 artiklassa tarkoitettua koulutusta,
 - järjestävät ja/tai valvovat mahdollisesti vaadittavia kokeita,
 - myöntävät 10 artiklassa tarkoitettua pätevyyskirjan,
 - myöntävät 15 artiklassa säädetty erivapaudet.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavat seikat:
- a) Kaiken merenkulkijoiden koulutuksen ja arvioinnin:

- 1) on oltava jäsennetty sellaisten kirjallisten ohjelmien mukaisesti, joihin sisältyvät asetettujen pätevyysvaatimusten saavuttamisen kannalta tarpeelliset opetusmenetelmät ja -välineet, menettelytavat ja opetusmateriaali, ja
 - 2) toteutuksesta, seurannasta, arvioinnista ja ohjauksesta vastaavat henkilöt, joilla on d, e ja f alakohdan mukainen pätevyys.
- b) Ohjattua harjoittelua tai arviointitoimia saa järjestää aluksella ainoastaan silloin, kun tällainen koulutus tai arviointi ei häiritse aluksen tavanomaista toimintaa ja kun koulutuksesta tai arviointitoimista vastaavilla henkilöillä on aikaa ja mahdollisuus hoitaa kyseisiä toimia.
- c) Kouluttajilla, valvojilla ja arvioijilla on merellä tai maissa toteutettavan merenkulkijoiden koulutuksen tai pätevyyden arvioinnin erityisalueeseen ja tasoon soveltuva pätevyys.
- d) Henkilöön, joka ohjaa merellä tai maissa harjoittelua, jonka tarkoituksena on pätevoittää merenkulkija pätevyyskirjan myöntämistä varten tämän direktiivin nojalla, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
- 1) hänen on kyettävä arvioimaan koulutusohjelman sisältö ja ymmärrettävä ohjaamansa harjoittelua koskevat erityiset koulutustavoitteet,
 - 2) hänen on oltava pätevä hoitamaan tehtäviä, joita harjoittelu koskee, ja
 - 3) jos hän ohjaa simulaattorilla suoritettavaa koulutusta:
 - i) hän on saanut asianmukaista ohjausta opetusmenetelmistä, joissa käytetään simulaattoreita; ja
 - ii) hänellä on oltava käytännön kokemusta samantyyppisen simulaattorin käytöstä.
- e) Henkilön, joka valvoo ohjattua harjoittelua, jonka tarkoituksena on pätevoittää merenkulkija pätevyyskirjan myöntämistä varten, on ymmärrettävä koulutusohjelman sisältö kaikilta osin sekä jokaisen harjoittelujakson erityiset oppimistavoitteet.
- f) Henkilöön, joka suorittaa merellä tai maissa merenkulkijan pätevyyttä ohjatussa harjoittelussa koskevan arvion, jota on tarkoitus käyttää pätevyyskirjan myöntämisessä, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
- 1) hänellä on oltava asianmukaiset tiedot ja käsitys arvioitavasta pätevyydestä,
 - 2) hänen on oltava pätevä hoitamaan tehtäviä, joita arviointi koskee,
 - 3) hän on saanut asianmukaista koulutusta arviointimenetelmistä ja -käytännöistä,
 - 4) hänellä on oltava käytännön kokemusta arviointityöstä, ja
 - 5) jos arviointiin sisältyy simulaattorien käyttö, hänellä on oltava samantyyppisestä simulaattorista käytännön arviointikokemusta, joka on saatu kokeneen arvioijan valvonnassa ja tämän hyväksymällä tavalla.

g) Kun jäsenvaltio tunnustaa kurssin, oppilaitoksen tai oppilaitoksen antaman todistuksen osana pätevyyskirjan myöntämistä koskevia vaatimuksia, kouluttajien ja arvioijien pätevyys ja kokemus kuuluvat 9 artiklan laatuvaatimuksia koskevien säännösten soveltamisalaan. Tällaiseen pätevyys- ja kokemuksen ja laatuvaatimusten soveltamiseen on sisällytettävä asianmukaista koulutusta opetusmenetelmistä sekä koulutus- ja arviointimenetelmistä, ja sen on oltava kaikkien d, e ja f alakohdan vaatimusten mukainen.

17 artikla

Kommunikointi laivalla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että:

a) kaikissa jäsenvaltion lipuna alla purjehtivissa aluksissa on aina välineet, joiden avulla on aina mahdollista kommunikoida suullisesti koko laivaväen kanssa turvallisuuteen liittyvissä asioissa ja jotka takaavat erityisesti sen, että viestit ja ohjeet vastaanotetaan ajoissa ja ymmärretään oikein, sanotun kuitenkaan rajoittamatta b ja d alakohdan säännöksiä;

b) kaikissa jäsenvaltion lipun alla purjehtivissa matkustajialuksissa ja kaikissa jäsenvaltion satamasta lähtöisin olevissa ja/tai sinne suuntaavissa matkustajialuksissa on laivaväen tehokkaan suorituskyvyn varmistamiseksi turvallisuusasioissa päätettävä yhtenäisestä työkielestä, joka kirjataan aluksen laivapäiväkirjaan.

Laivanisännän tai aluksen päällikön on tarvittaessa määritettävä soveltuva työkieli. Kultakin merenkulkijalta on vaadittava, että hän ymmärtää kyseistä kieltä ja tarvittaessa kykenee antamaan määräyksiä ja ohjeita sekä vastaamaan niihin kyseisellä kielellä.

Jos työkieli ei ole jäsenvaltion virallinen kieli, kaikissa kaavioissa ja luetteloissa, joiden edellytetään olevan esillä, on oltava käännös työkielelle;

c) henkilökunnan, joka on vastuussa matkustajien auttamisesta hätätilanteessa matkustajialuksilla, on oltava helposti tunnistettavissa ja sillä on oltava tehtävänsä riittävät kommunikointitaidot, jotka muodostuvat seuraavien perusteiden muodostamasta kokonaisuudesta.

i) tietyllä reitillä kuljetettavien matkustajien pääkansallisuuksia vastaava kieli tai vastaavat kielet,

ii) henkilökunnan taito käyttää perusohjeita annettaessa englanninkielisiä peruskäsitteitä voi toimia kommunikointineinona vaikeuksissa olevia matkustajia auttaessa, riippumatta siitä, onko matkustajalla ja miehistön jäsenellä yhteistä kieltä;

iii) mahdollinen tarve kommunikoida hätätilanteessa muilla keinoilla (osoittamalla, elekielellä, osoittamalla ohje- taulut, kokoontumispaikkojen, hengenpelastusvälineistön ja varauskäytävien sijainnit) silloin kun sannaallinen viestintä ei ole mahdollista;

iv) matkustajille näiden omalla äidinkielellä/äidinkiellillä annettujen täydellisten turvallisuusmääräysten määrä;

v) kielet, joilla hätäilmoitukset voidaan antaa hätä- tai harjoitustilanteessa ensisijaisen tärkeiden ohjeiden välittämiseksi matkustajille ja matkustajien auttamisesta vastuussa olevan henkilökunnan tehtävien helpottamiseksi;

d) jäsenvaltion lipuna alla purjehtivilla öljysäiliöaluksilla, kemikaalisäiliöaluksilla ja kaasusäiliöaluksilla päällikön, päälliköiden ja miehistön on kyettävä kommunikoimaan keskenään yhdellä tai useammalla yhteisellä työkielellä;

e) olisi varmistettava asianmukaiset viestintäyhteydet aluksen ja maissa olevien viranomaisten välillä joko yhdellä yhteisellä kielellä tai kyseisten viranomaisten kielellä;

f) suorittaessaan satamavaltiona valvontaa direktiivin 95/21/EY säännösten nojalla jäsenvaltioiden on varmistettava, että myös kolmannen maan lipun alla purjehtivat alukset noudattavat tätä artiklaa.

18 artikla

Pätevyyskirjojen tunnustaminen

1. Edellä 4 artiklassa tarkoitettujen, merenkulkijoille, jotka ovat jäsenvaltioiden kansalaisia, annettavien pätevyyskirjojen jäsenvaltioiden välinen vastavuoroinen tunnustaminen perustuu direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY säännöksiin.

2. Edellä 4 artiklassa tarkoitettujen, merenkulkijoille, jotka eivät ole jäsenvaltioiden kansalaisia, annettavien pätevyyskirjojen jäsenvaltioiden vastavuoroinen tunnustaminen perustuu myös direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY säännöksiin.

3. Merenkulkijoille, joilla ei ole 4 artiklassa tarkoitettua pätevyyskirjaa, voidaan antaa lupa työskennellä jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella, jos heidän asianmukaisen pätevyyskirjansa tunnustamisesta on päätetty seuraavan menettelyn mukaisesti:

a) jäsenvaltion on meneteltävä kolmannen maan myöntämän asianmukaisen pätevyyskirjan merkinnällä tapahtuvassa tunnustamisessa liitteessä II esitettyjen menettelyjen ja perusteiden mukaisesti;

b) jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, joka ilmoittaa muille jäsenvaltioille, ne asianmukaiset pätevyyskirjat, jotka ne ovat tunnustaneet tai aikovat tunnustaa a alakohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti;

c) jos kolmen kuukauden aikana siitä, kun komissio on ilmoittanut pätevyyskirjoista jäsenvaltioille b alakohdan mukaisesti, jokin jäsenvaltio tai komissio esittää vastalauseen a alakohdassa tarkoitettujen perusteiden nojalla, komissio asettaa kysymyksen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn. Kyseisen jäsenvaltion on toteutettava aiheelliset toimenpiteet 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti tehtyjen päätösten täytäntöönpanemiseksi;

- d) jos kolmannen maan myöntämä asianmukainen pätevyyskirja on tunnustettu edellä esitetyn menettelyn nojalla ja jos IMO:n meriturvallisuuskomitea ei ole arviointinsa suoritettuaan kyennyt määrittämään, että kolmas maa on osoittanut saattaneensa STCW-yleissopimuksen määräykset täysimääräisesti ja kaikilta osin voimaan, komissio siirtää asian 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn, jotta kyseisen maan myöntämien pätevyyskirjojen tunnustaminen arvioidaan uudelleen. Asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti tehtyjen päätösten täytäntöönpanemiseksi;
- e) komissio laatii luettelon jäsenvaltioiden ilmoittamista, edellä tarkoitettua menettelyn nojalla tunnustetuista asianmukaisista pätevyyskirjoista ja pitää sen ajan tasalla. Tämä luettelo on julkaistava *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa*.

4. Jäsenvaltio voi 5 artiklan 6 kohdan säännöksistä huolimatta olosuhteiden vaatiessa sallia sen, että merenkulkija palvelee toimessa, ei kuitenkaan muutoin kuin radio-ohjesäännössä määrätyn edellytyksin radiosähkötäjänä tai radioasemanhoitajana, korkeintaan kolmen kuukauden ajan sen lipun alla purjehtivalla aluksella, jos merenkulkijalla on asianmukainen ja voimassa oleva pätevyyskirja, joka on myönnetty ja kelpuutettu kolmannen maan vaatimusten mukaisesti, mutta johon kyseinen jäsenvaltio ei ole vielä liittännyt tunnustamisen osoittavaa kelpoisuustodistusta siten, että se olisi pätevä palveluun aluksella, joka purjehtii sen lipun alla. Asiakirjatodisteen siitä, että toimivaltaisille viranomaisille on jätetty merkintää koskeva hakemus, on oltava saatavilla.

19 artikla

Satamavaltioiden suorittama valvonta

1. Lukuun ottamatta 2 artiklassa soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjä aluslajeja kukin alus on siitä riippumatta, minkä lipun alla se purjehtii, jäsenvaltion satamassa ollessaan satamavaltion valvonnan alainen, jonka suorittavat kyseisen jäsenvaltion asianmukaisesti valtuuttamat virkailijat sen tarkastamiseksi, että kaikilla aluksella työskentelevillä merenkulkijoilla, joilta STCW-yleissopimuksen mukaisesti edellytetään pätevyysasiakirja, on tällainen pätevyyskirja tai asianmukainen erivapaus.

2. Suorittaessaan satamavaltiona valvontaa tämän direktiivin säännösten nojalla jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia direktiivin 95/21/EY asiaa koskevia säännöksiä ja menettelyjä sovelletaan.

20 artikla

Satamavaltioiden valvontamenettelyt

1. Rajoittamatta direktiivin 95/21/EY soveltamista satamavaltioiden 19 artiklan nojalla suorittama valvonta rajoitetaan seuraaviin tarkastuksiin:

- tarkastetaan, että kullakin aluksella työskentelevällä merenkulkijalla, jolta edellytetään pätevyyskirja STCW-yleissopimuksen mukaisesti, on asianmukainen pätevyyskirja tai voimassa oleva erivapaus tai että hän esittää asiakirjatodisteen siitä, että pätevyyskirjan tunnustamista osoittavaa merkintää koskeva hakemus on tehty lippuvaltion viranomaisille,
- tarkastetaan, että aluksella työskentelevien merenkulkijoiden lukumäärä ja pätevyyskirjat ovat aluksen turvallista miehistystä koskevien lippuvaltion viranomaisien vaatimusten mukaisia.

2. On suoritettava STCW-koodin A osan mukaisesti tehtävä arviointi siitä, kykenevätkö aluksen merenkulkijat täyttämään STCW-yleissopimuksen mukaiset vahdinpitovaatimukset, jos on selvät perusteet uskoa, että näitä vaatimuksia ei ole noudatettu, koska on tapahtunut jokin seuraavista:

- alus on ollut osallisena yhteentörmäyksessä, ajanut karille tai maihin, tai
- ollessaan matkalla, ankkurissa tai laiturissa alus on aiheuttanut sellaisia päästöjä, jotka ovat kansainvälisten yleissopimusten vastaisia, tai
- alusta on ohjailtu poikkeavalla tai epävarmalla tavalla, mistä johtuu, että IMO:n hyväksymiä reittisuunnittelutoimenpiteitä tai turvallisia navigointikäytäntöjä ja -menettelyjä ei ole noudatettu, tai
- aluksella on muutoin toimittu siten, että henkilöille, omaisuudelle tai ympäristölle on aiheuttanut vaaraa, tai
- pätevyyskirja on saatu vilpillisesti, tai pätevyyskirjan haltija ei ole se henkilö, jolle pätevyyskirja alun perin myönnettiin, tai
- alus purjehtii sellaisen maan lipun alla, joka ei ole ratifioinut STCW-yleissopimusta, tai aluksen päällikön taikka päällystön tai miehistön kuuluvan pätevyyskirjan on myöntänyt kolmas maa, joka ei ole ratifioinut STCW-yleissopimusta.

3. Pätevyyskirjan tarkastuksen lisäksi merenkulkijaa voidaan 2 kohdassa tarkoitettua arvioinnin yhteydessä vaatia osoittamaan pätevyytensä asemapaikassaan. Tämän osoittamiseen voi kuulua sen tarkastaminen, että vahdinpitovaatimukseen liittyvät toiminnalliset vaatimukset on täytetty ja että merenkulkijat osaavat toimia tarkoituksenmukaisesti hätätilanteissa pätevyystasonsa mukaisesti.

21 artikla

Aluksen pysäyttäminen

Rajoittamatta direktiivin 95/21/EY soveltamista seuraavat puutteet ovat tämän direktiivin nojalla ainoat perusteet sille, että jäsenvaltio pysäyttää aluksen, jos satamavaltion valvontaa suorittava virkailija on todennut, että ne aiheuttavat vaaraa ihmisille, omaisuudelle tai ympäristölle:

- a) merenkulkijoilla ei ole pätevyyskirjaa, asianmukaista pätevyyskirjaa, voimassa olevaa erivapautta tai asiakirjatodistetta siitä, että tunnustamisen osoittavaa merkintää koskeva hakemus on tehty lippuvaltion viranomaisille:

- b) alukselle ei noudateta turvallista miehitystä koskevia lippuvaltion vaatimuksia;
- c) komentosiltavahti- tai konevahtijärjestelyt eivät vastaa alukselle lippuvaltiossa asetettuja vaatimuksia;
- d) vahdista puuttuu henkilö, joka olisi pätevä käyttämään turvalliseen navigointiin, hätäradioliikenteeseen tai meren pilaantumisen ehkäisemisen tarvittavaa välineistöä;
- e) merenkulkijoiden ammattitaitoa niihin tehtäviin, joita heille on osoitettu aluksen turvallisuuden varmistamiseksi ja saastuttamisen estämiseksi, ei pystytä osoittamaan; ja
- f) aluksella ei ole käytettävissä riittävästi levänneitä ja muutoin työkuuntoisia henkilöitä ensimmäiseen vahtiin matkan alkaessa eikä seuraaviin vahtivuoroihin.

22 artikla

Muuttaminen

1. Tätä direktiiviä voidaan muuttaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti tämän direktiivin mukaisesti 1 artiklan 16, 17, 18, 23 ja 24 alakohdassa mainittuihin kansainvälisiin sääntöihin tehtävien, jo voimaantulleiden muutosten soveltamiseksi.
2. Neuvosto päättää tämän direktiivin liitteen II mahdollisesta muuttamisesta perustamissopimuksen edellytysten mukaisesti komission ehdotuksesta, joka komission on tehtävä viimeistään 25 päivänä toukokuuta 2003 tämän direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella.
3. STCW-yleissopimuksessa hyväksyttävien uusien keinojen tai pöytäkirjojen seurauksena neuvosto on komission ehdotuksesta ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden parlamentaariset menettelyt ja IMO:n asiaa koskevat menettelyt, antanut yksityiskohtaiset säännöt näiden uusien keinojen tai pöytäkirjojen ratifioimisesta ja huolehtinut siitä, että niitä sovelletaan samankaltaisesti ja yhdenmukaisella tavalla kaikissa jäsenvaltioissa.

23 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on kahdeksan viikkoa.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

24 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltiot saavat 1 päivään helmikuuta 2002 saakka myöntää, tunnustaa ja kelpuuttaa pätevyyskirjoja niiden säännösten mukaisesti, joita on sovellettu ennen 1 päivää helmi-

kuuta 1997, niiden merenkulkijoiden osalta, joiden hyväksytyt meripalvelu sekä hyväksytyt koulutusohjelma tai hyväksytyt kurssi alkoi ennen 1 päivää elokuuta 1998.

2. Jäsenvaltiot saavat 1 päivään helmikuuta 2002 saakka uusia pätevyyskirjoja ja kelpoisuustodistuksia niiden määräysten mukaisesti, joita sovelletaan ennen 1 päivää helmikuuta 1997.

3. Jos jäsenvaltio 11 artiklan nojalla myöntää uudelleen tai pidentää sellaisen pätevyyskirjan voimassaoloaikaa, jonka se alun perin on myöntänyt niiden määräysten mukaisesti, joita sovellettiin ennen 1 päivää helmikuuta 1997, jäsenvaltio saa harkintansa mukaan korvata alkuperäisessä pätevyyskirjassa olevat vetoisuusrajoitukset seuraavasti:

- 1) "200 bruttorekisteritonnia" voidaan korvata bruttovetoisuutta osoittavalla luvulla 500, ja
- 2) "1 600 bruttorekisteritonnia" voidaan korvata bruttovetoisuutta osoittavalla luvulla 3 000.

23 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, joka koskee 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16 ja 17 artiklan, 18 artiklan 3 ja 4 kohdan, 19, 20, 21 ja 24 artiklan sekä liitteiden I ja II mukaisesti hyväksytyjen kansallisten säännösten rikkomista, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisiä seuraamuksia sovelletaan. Näiden säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

26 artikla

Tietojen anto komissiolle

Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

27 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 94/58/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä III olevassa A osassa mainitulla direktiivillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta liitteessä III olevassa B osassa lueteltuja jäsenvaltioita velvoitettavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksien tähän direktiiviin ja ne luetaan liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

28 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

29 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 4 päivänä huhtikuuta 2001.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

N. FONTAINE

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

—

LIITE I

3 ARTIKLASSA TARKOITETUT STCW-YLEISSOPIMUKSEN KOULUTUSVAATIMUKSET

I LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1. Tässä liitteessä tarkoitettuja sääntöjä täydennetään pakollisilla määräyksillä, jotka sisältyvät STCW-koodin A osaan, lukuun ottamatta VIII luvun sääntöjä VIII/2.

Kaikki viittaukset sääntöjen vaatimuksiin ovat myös viittauksia STCW-koodin A osassa olevaan vastaavaan osastoon.

2. STCW-koodin A osassa esitetään pätevyysvaatimukset, jotka hakijan on osoitettava täyttävänsä, jotta pätevyyskirja voidaan myöntää ja uusia STCW-yleissopimuksen määräysten mukaisesti. VII luvun pätevyyskirjojen myöntämistä koskevien vaihtoehtoisten määräysten ja II, III ja IV luvun pätevyyskirjojen myöntämistä koskevien määräysten välisen yhteyden selventämiseksi pätevyysvaatimuksissa määritetyt taidot on luokiteltu seuraaviin seitsemään tehtäväalueeseen:

- 1) Navigointi
- 2) Lastin käsittely ja ahtaus
- 3) Aluksen toiminnan valvonta ja aluksella olevista henkilöistä huolehtiminen
- 4) Laivakonetekniikka
- 5) Sähkö-, automaatio- ja säätötekniikka
- 6) Huolto ja korjaus
- 7) Radioliikenne

seuraavien vastuualueiden mukaisesti:

- 1) Johtotaso
- 2) Operatiivinen taso
- 3) Suoritustaso.

Tehtävä- ja vastuualueet määritellään STCW-koodin A osan II, III ja IV luvussa mainittujen pätevyysvaatimusten taulukoiden alaotsikoissa.

II LUKU

PÄÄLLIKÖ JA KANSIOSASTO

Sääntö II/I

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi komentosiltavahdin vahtipäälliköille, kun alusten bruttovetoisuus on vähintään 500

1. Jokaisella merialuksen komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen,
 - 2.2 täytynyt suorittaa hyväksytyä meripalvelua vähintään yksi vuosi osana hyväksytyä koulutusohjelmaa, johon kuuluu STCW-koodin A-II/1 osaston vaatimukset täyttävää aluksella tapahtuvaa koulutusta ja joka on merkitty hyväksytyyn harjoittelukirjaan, tai hänen on muutoin oltava suorittanut hyväksytyä meripalvelua vähintään kolme vuotta,
 - 2.3 täytynyt suorittaa komentosiltavahtiin liittyviä tehtäviä päällikön tai pätevän vahtipäällikön valvonnassa vähintään kuusi kuukautta vaaditun meripalvelun aikana,
 - 2.4 täytettävä määrättyjen radiotehtävien suorittamista koskevat IV luvun sääntöjen soveltuvat vaatimukset radio-ohjesäännön mukaisesti, ja
 - 2.5 täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-II/1 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

Sääntö II/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi alusten päälliköille ja yliperämiehille, kun alusten bruttovetoisuus on vähintään 500

Päällikkö ja yliperämies, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 3 000

1. Jokaisella merialuksen päälliköllä ja yliperämiehellä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 3 000.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 2.1 täytettävä komentosiltavahdin vahtipäällikön pätevyysvaatimukset, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500, ja täytynyt suorittaa hyväksyttyä meripalvelua siinä toimessa;
 - 2.1.1 yliperämiehen pätevyyskirjaa varten vähintään 12 kuukautta, ja
 - 2.1.2 päällikön pätevyyskirjaa varten vähintään 36 kuukautta; tätä aikaa voidaan lyhentää, ei kuitenkaan 24 kuukautta lyhyemmäksi, jos vähintään 12 kuukautta tästä meripalvelusta on suoritettu yliperämiehenä, ja
 - 2.2 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-II/2 osastossa päälliköille ja perämiehille silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 3 000, määritetyt pätevyysvaatimukset.

Alusten päällikkö ja perämies, kun aluksen bruttovetoisuus on 500:n ja 3 000:n välillä

3. Jokaisella merialuksen päälliköllä ja yliperämiehellä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on 500:n ja 3 000:n välillä.
4. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 4.1 yliperämiehen pätevyyskirjaa varten täytettävä aluksen komentosiltavahdin vahtipäälliköille silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500, asetetut vaatimukset.
 - 4.2 päällikön pätevyyskirjaa varten täytettävä aluksen komentosiltavahdin vahtipäälliköille silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500, asetetut vaatimukset ja täytynyt suorittaa hyväksyttyä meripalvelua siinä toimessa vähintään 36 kuukautta; tätä aikaa voidaan lyhentää, ei kuitenkaan 24 kuukautta lyhyemmäksi, jos vähintään 12 kuukautta tästä meripalvelusta on suoritettu yliperämiehenä, ja
 - 4.3 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja täytettävä STCW-koodin A-II/2 osastossa alusten päälliköille ja perämiehille silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on 500 ja 3 000 välillä, määritetyt pätevyysvaatimukset.

Sääntö II/3

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi alusten komentosiltavahdin vahtipäälliköille ja päälliköille, kun alusten bruttovetoisuus on alle 500

Alukset, joita ei käytetä rannikkoliikenteeseen

1. Jokaisella merialuksen, jonka bruttovetoisuus on alle 500 ja jota ei käytetä rannikkoliikenteeseen, komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on oltava sellainen asianmukainen pätevyyskirja, joka annetaan aluksen päälliköille silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on 500:n ja 3 000:n välillä.
2. Jokaisella merialuksen, jonka bruttovetoisuus on alle 500 ja jota ei käytetä rannikkoliikenteeseen, päälliköllä on oltava sellainen asianmukainen pätevyyskirja, joka annetaan alusten päälliköille silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on 500:n ja 3 000:n välillä.

Alukset, joita käytetään rannikkoliikenteeseen

Komentosiltavahdin vahtipäällikkö

3. Jokaisella rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500.
4. Jokaisen, joka hakee rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen komentosiltavahdin vahtipäällikön pätevyyskirjaa, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, on:
 - 4.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen,
 - 4.2 täytynyt suorittaa:
 - 4.2.1 erityiskoulutus, mukaan lukien tarvittava määrä hallinnon vaatimaa asianmukaista meripalvelua, tai

- 4.2.2 hyväksytyä meripalvelua kansiosastossa vähintään kolme vuotta,
- 4.3 täytettävä määrättyjen radiotehtävien suorittamista koskevat IV luvun sääntöjen soveltuvat vaatimukset radio-ohjesäännön mukaisesti, ja
- 4.4 täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-II/3 osastossa rannikkoliikenteeseen käytettävien alusten komentosiltavahdin vahtipäällikölle silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, määritetyt pätevyysvaatimukset.

Päällikkö

5. Jokaisella rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen päälliköllä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500.
6. Jokaisen, joka hakee rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen päällikön pätevyyskirjaa, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, on:
- 6.1 oltava vähintään 20 vuoden ikäinen,
- 6.2 täytynyt suorittaa hyväksytyä meripalvelua komentosiltavahdin vahtipäällikkönä vähintään 12 kuukautta ja
- 6.3 täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-II/3 osastossa rannikkoliikenteeseen käytettävien alusten päällikölle silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, määritetyt pätevyysvaatimukset.
7. Vapautukset

Jos hallinto katsoo, että aluksen koko ja liikennöintiolosuhteet ovat sellaiset, että tämän säännön ja STCW-koodin A-II/3 osaston kaikkien vaatimusten noudattaminen on kohtuutonta tai mahdotonta, se voi vapauttaa tällaisen aluksen tai alusluokan päällikön tai komentosiltavahdin vahtipäällikön soveltuvassa määrin joistakin vaatimuksista, ottaen kuitenkin huomioon kaikkien samoilla vesillä liikkuvien alusten turvallisuuden.

Sääntö II/4

Pakolliset vähimmäisvaatimukset komentosiltavahtiin osallistuville vahtimiehille

1. Jokaisella merialuksen komentosiltavahtiin osallistuvalla vahtimiehellä, ei kuitenkaan koulutettavana olevalla eikä sellaisella vahtimiehellä, jonka tehtäviin komentosiltavahdin aikana ei vaadita koulutusta, on oltava asianmukainen pätevyyskirja kyseisten tehtävien suorittamiseen, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
- 2.1 oltava vähintään 16 vuoden ikäinen,
- 2.2 täytynyt suorittaa:
- 2.2.1 hyväksyty meripalvelu, johon kuuluu vähintään kuuden kuukauden koulutus ja kokemus, tai
- 2.2.2 erityiskoulutus, joko ennen merelle lähtöä tai aluksella, mukaan lukien vähintään kaksi kuukautta hyväksytyä meripalvelua, ja
- 2.3 täytettävä STCW-koodin A-II/4 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.
3. Edellä 2 kohdan 2.1 ja 2.2 alakohdassa vaadittu meripalvelu, koulutus ja kokemus on yhdistettävä komentosiltavahtiin liittyviin tehtäviin, ja niihin on sisällytettävä tehtäviä, jotka suoritetaan päällikön, komentosiltavahdin vahtipäällikön tai pätevän vahtimiehen välittömässä valvonnassa.
4. Jäsenvaltiot voivat katsoa merenkulkijoiden täyttävän tämän säännön vaatimukset, jos he ovat palvelleet vastaavassa toimessa kansiosastossa vähintään yhden vuoden ajan niiden viiden vuoden aikana, jotka edeltävät STCW-yleissopimuksen voimaantuloa kyseisen jäsenvaltion osalta.

III LUKU

KONEOSASTO

Sääntö III/1

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi miehitetyn konehuoneen vahtikonemestareille tai ajoittain miehittämättömän konehuoneen päivystävälle konemestareille

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 750 kW merialuksen miehitetyn konehuoneen vahtikonemestarella ja ajoittain miehittämättömän konehuoneen päivystävällä konemestarella on oltava asianmukainen pätevyyskirja.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:

- 2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen,
- 2.2 täytynyt suorittaa vähintään kuusi kuukautta meripalvelua koneosastolla STCW-koodin A-III/1 osaston mukaisesti, ja
- 2.3 täytynyt suorittaa hyväksytyä koulutusta ja harjoittelua vähintään 30 kuukautta, johon sisältyy hyväksytyyn harjoittelukirjaan merkittyä koulutusta aluksella, ja täytettävä STCW-koodin A-III/1 osaston pätevyysvaatimukset.

Sääntö III/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 3 000 kW alusten konepäälliköille ja ensimmäisille konemestareille

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoltaan vähintään 3 000 kW merialuksen konepäälliköllä ja ensimmäisellä konemestarilla on oltava asianmukainen pätevyyskirja.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 2.1 täytettävä konevahtipäällikön pätevyyskirjan myöntämiseksi asetetut vaatimukset ja
 - 2.1.1 ensimmäisen konemestarin pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 12 kuukautta hyväksytyä meripalvelua apulaiskonemestarina tai konemestarina ja
 - 2.1.2 konepäällikön pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 36 kuukautta hyväksytyä meripalvelua, josta vähintään 12 kuukautta on palveltava konemestarina vastuullisessa asemassa sen jälkeen, kun hän on saanut ensimmäisen konemestarin pätevyuden, ja
 - 2.2 täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-III/2 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

Sääntö III/3

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi pääkuljetuskoneistoteholtaan 750 kW ja 3 000 kW välillä olevien alusten konepäälliköille ja ensimmäisille konemestareille

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoteholtaan 750 kW ja 3 000 kW välillä olevan merialuksen konepäälliköllä ja ensimmäisellä konemestarilla on oltava asianmukainen pätevyyskirja.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 2.1 täytettävä konevahtipäällikön pätevyyskirjan myöntämiseksi asetetut vaatimukset ja
 - 2.1.1 ensimmäisen konemestarin pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 12 kuukautta hyväksytyä meripalvelua apulaiskonemestarina tai konemestarina ja
 - 2.1.2 konepäällikön pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 24 kuukautta hyväksytyä meripalvelua, josta vähintään 12 kuukautta sen jälkeen, kun hän on saanut ensimmäisen konemestarin pätevyuden, ja
 - 2.2 täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-III/3 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.
3. Jokainen konepäällystään kuuluva, joka on pätevä toimimaan ensimmäisenä konemestarina aluksissa, joiden pääkuljetuskoneiston teho on vähintään 3 000 kW, saa toimia konepäällikkönä aluksissa, joiden pääkuljetuskoneiston teho on alle 3 000 kW, jos hän on suorittanut vähintään 12 kuukautta hyväksytyä meripalvelua vastuullisessa konepäällystään kuuluvassa asemassa ja pätevyyskirjaan on tehty tästä merkintä.

Sääntö III/4

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi miehistön jäsenille, jotka osallistuvat konehuonevahtiin miehityksessä konehuoneessa tai jotka suorittavat tehtäviä ajoittain miehittämättömässä konehuoneessa

1. Jokaisella miehistön jäsenellä, joka osallistuu konehuonevahtiin tai joka suorittaa tehtäviä ajoittain miehittämättömässä konehuoneessa pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 750 kW merialuksella, ei kuitenkaan koulutettavana olevalla eikä sellaisella vahtimiehellä, jonka tehtäviin ei vaadita koulutusta, on oltava asianmukainen pätevyyskirja kyseisten tehtävien suorittamiseen.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 2.1 oltava vähintään 16 vuoden ikäinen,
 - 2.2 täytynyt suorittaa:
 - 2.2.1 hyväksyty meripalvelu, johon kuuluu vähintään kuuden kuukauden koulutus ja kokemus, tai
 - 2.2.2 erityiskoulutus, joko ennen merelle lähtöä tai aluksella, mukaan lukien vähintään kaksi kuukautta hyväksytyä meripalvelua, ja
 - 2.3 täytettävä STCW-koodin A-III/4 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

3. Edellä 2 kohdan 2.1 ja 2.2 alakohdassa vaadittu meripalvelu, koulutus ja kokemus on yhdistettävä konehuonevahtiin liittyviin tehtäviin, ja niihin on sisällytettävä tehtäviä, jotka suoritetaan pätevän konepäällystön jäsenen tai pätevän miehistön jäsenen välittömässä valvonnassa.
4. Jäsenvaltiot voivat katsoa merenkulkijoiden täyttävän tämän säännön vaatimukset, jos he ovat palvelleet vastaavassa tehtävässä koneosastossa vähintään yhden vuoden ajan niiden viiden vuoden aikana, jotka edeltävät STCW-yleissopimuksen voimaantuloa kyseisen jäsenvaltion osalta.

IV LUKU

RADIOVIESTINTÄ JA RADIOHENKILÖSTÖ

Selventävä huomautus

Radiopäivystystä koskevat pakolliset määräykset annetaan radio-ohjesäännössä ja SOLAS-yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna. Radiohuoltoa koskevat määräykset annetaan SOLAS-yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna, sekä Kansainvälisen merenkulkujärjestön antamissa ohjeissa.

Sääntö IV/1

Soveltamisala

1. Lukuun ottamatta 3 kohdan säännöksiä, tämän luvun säännöksiä sovelletaan radiohenkilöstöön aluksilla, joilla käytetään merenkulun maailmanlaajuisia hätä- ja turvallisuusjärjestelmää (GMDSS), sellaisena kuin siitä on määrätty SOLAS-yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna.
2. Välittömästi ennen 1 päivää helmikuuta 1992 voimassa ollutta SOLAS-yleissopimusta noudattavilla aluksilla olevan radiohenkilöstön on noudatettava ennen 1 päivää joulukuuta 1992 voimassa olevan STCW-yleissopimuksen määräyksiä 1 päivään helmikuuta 1999 saakka.
3. Radiohenkilöstön ei edellytetä täyttävän tämän luvun vaatimuksia sellaisilla aluksilla, joiden ei edellytetä noudattavan SOLAS-yleissopimuksen IV luvun GMDSS-määräyksiä. Kyseisillä aluksilla olevan radiohenkilöstön edellyttäen kuitenkin noudattavan radio-ohjesääntöä. Hallinnon on varmistettava, että radio-ohjesäännössä määrättyt asianmukaiset pätevyyskirjat myönnetään tällaiselle radiohenkilöstölle tai että ne tunnustetaan.

Sääntö IV/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset GMDSS-pätevyyskirjojen myöntämiseksi radiohenkilöstölle

1. Jokaisella radiotehtävistä vastaavalla tai niitä suorittavalla henkilöllä on oltava hallinnon myöntämä tai tunnustama radio-ohjesäännön määräysten mukainen GMDSS-pätevyyskirja sellaisella aluksella, jonka edellytetään osallistuvan GMDSS-järjestelmään.
2. Lisäksi jokaisen, joka hakee pätevyyskirjaa palvellakseen tämän säännön nojalla aluksella, jolla SOLAS-yleissopimuksen mukaisesti on oltava radiolaitteisto, on:
 - 2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen, ja
 - 2.2 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-IV/2 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

V LUKU

HENKILÖSTÖN ERITYISET KOULUTUSVAATIMUKSET TIETTYIHIN ALUSLAJEIHIN KUULUVILLA ALUKSILLA

Sääntö V/1

Säiliöalusten päälliköiden, päällystön ja miehistön koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Päällystön ja miehistön jäsenten, joiden on määrä suorittaa vastuullisina säiliöaluksissa lastiin tai lastinkäsittelylaitteisiin liittyviä erityistehtäviä, on käytävä säännön VI/1 mukainen maissa järjestettävä palontorjuntakurssi ja suoritettava:
 - 1.1 vähintään kolme kuukautta hyväksyttyä meripalvelua säiliöaluksilla riittävien tietojen hankkimiseksi turvallisista toimintatavoista, tai
 - 1.2 hyväksytty, säiliöaluksiin perehdyttävä kurssi, johon sisältyy vähintään STCW-koodin A-V/1 osastossa tarkoitettun kurssin kurssi vaatimukset; hallinto voi kuitenkin hyväksyä 1.1 alakohdassa säädettyä lyhyemmän jakson valvottua meripalvelua, jos

- 1.3 tämä hyväksytty jakso on vähintään yksi kuukausi,
 - 1.4 säiliöaluksen bruttovetoisuus on alle 3 000,
 - 1.5 säiliöaluksen kyseisen jakson aikana tekemät matkat kestävät korkeintaan 72 tuntia, ja
 - 1.6 säiliöaluksen toiminnalliset ominaisuudet, matkojen lukumäärä sekä lastaus- ja purkamistoimet kyseisenä aikana ovat sellaiset, että vastaavien tietojen ja kokemuksen hankkiminen on mahdollista.
2. Päälliköltä, konepäälliköltä, yliperämiehiltä, ensimmäisiltä konemestareilta ja jokaiselta muulta henkilöltä, joka on välittömästi vastuussa lastauksesta, purkamisesta ja matkan aikana tapahtuvasta lastinhoidosta tai lastinkäsittelystä, edellytetään 1.1 tai 1.2 alakohdan vaatimusten täyttämisen lisäksi:
 - 2.1 kokemusta, joka liittyy heidän tehtäviinsä sen aluslajin säiliöaluksella, jolla he palvelevat, ja
 - 2.2 sellaisen hyväksytyt erityiskoulutusohjelman suorittamista, joka kattaa vähintään STCW-koodin A-V/1 osastossa määritetyt aiheet, jotka liittyvät heidän tehtäviinsä öljysäiliöaluksella, kemikaalisäiliöaluksella tai kaasusäiliöaluksella, jolla he palvelevat.
 3. Kahden vuoden ajan siitä, kun STCW-yleissopimus tulee voimaan jäsenvaltion osalta, merenkulkijoiden voidaan katsoa täyttävän 2.2 alakohdan vaatimukset, jos he ovat palvelleet soveltuvassa toimessa kyseisen aluslajin säiliöaluksella vähintään yhden vuoden ajan viiden edeltävän vuoden aikana.
 4. Hallinnon on varmistettava, että asianmukainen pätevyyskirja myönnetään soveltuvan 1 tai 2 kohdan mukaisesti päteville päälliköille ja päällystön kuuluville tai että aikaisempaan pätevyyskirjaan tehdään asianmukainen merkintä. Jokaiselle täten pätevyityneelle miehistön jäsenelle on myönnettävä asianmukainen pätevyyskirja.

Sääntö V/2

Ro-ro-matkustaja-alusten päälliköiden, päällystön, miehistön ja muun laivaväen koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Tätä sääntöä sovelletaan kansainvälisillä matkoilla liikennöivien ro-ro-matkustaja-alusten päälliköihin, päällystön, miehistön ja muuhun laivaväkeen. Hallinnot päättävät, miten kyseisiä vaatimuksia sovelletaan kotimaan matkoilla liikennöivien ro-ro-matkustaja-alusten henkilöstöön.
2. Merenkulkijoiden on täytynyt suorittaa 4—8 kohdassa vaadittu toimensa, tehtäviensä ja vastualueiden mukainen koulutus, ennen kuin heidät voidaan määrätä tehtäviin ro-ro-matkustaja-aluksilla.
3. Niiden merenkulkijoiden, joiden koulutukseen edellytetään olevan 4, 7 ja 8 kohdan mukainen, on vähintään viiden vuoden väliajoin suoritettava asianmukainen täydennyskoulutus.
4. Päällikön, päällystön ja muun laivaväen, joka on hälytysluettelossa määrätty auttamaan matkustajia hätätilanteissa ro-ro-matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastossa olevassa 1 kappaleessa määritetty väkijoukkojen hallintaa koskeva koulutus.
5. Päälliköiden, päällystön ja muun laivaväen, jolla on erityistehtäviä tai vastualueita ro-ro-matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastossa olevassa 2 kappaleessa määritetty perehdytyskoulutus.
6. Ro-ro-matkustaja-alusten matkustajatilissa suoraan matkustajille palveluja tarjoavan henkilöstön on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastossa olevassa 3 kappaleessa määritetty turvallisuuskoulutus.
7. Päälliköiden, yliperämiesten, konepäälliköiden, ensimmäisten konemestareiden ja kaikkien henkilöiden, jotka ovat välittömässä vastuussa matkustajien alukseen nousemisesta ja aluksesta poistumisesta, lastin lastauksesta, purkamisesta tai kiinnittämisestä tai rungossa olevien aukkojen sulkemisesta ro-ro-matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastossa olevassa 4 kappaleessa määritetty matkustajaturvallisuutta, lastin turvallisuutta sekä rungon eheyttä koskeva hyväksytty koulutus.
8. Päälliköiden, yliperämiesten, konepäälliköiden, ensimmäisten konemestareiden ja kaikkien henkilöiden, jotka ovat välittömässä vastuussa matkustajien turvallisuudesta hätätilanteissa ro-ro-matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastoissa olevassa 5 kappaleessa määritetty kriisitilanteiden hallintaa ja ihmisten käyttäytymistä koskeva hyväksytty koulutus.
9. Hallintojen on varmistettava, että asiakirjatodisteet suoritettua koulutuksesta myönnetään jokaiselle henkilölle, joka on todettu päteväksi tämän säännön mukaisesti.

VI LUKU

TOIMINTA HÄTÄTILANTEISSA TYÖTURVALLISUUS, LÄÄKINTÄHUOLTO JA PELASTAUTUMINEN

Sääntö VI/1

Kaikkien merenkulkijoiden perehdyskoulutusta, turvallisuusasioiden peruskoulutusta ja opastusta koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset

Merenkulkijoiden on saatava perehdyskoulutusta, turvallisuusasioiden peruskoulutusta tai opastusta STCW-koodin A-V/1 osaston mukaisesti, ja heidän on täytettävä siinä määritetyt asianmukaiset pätevyysvaatimukset.

Sääntö VI/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyydistodistuksen myöntämiseksi pelastusveneiden ja -lauttojen, valmiusveneiden ja nopeakulkuisten valmiusveneiden käyttötaidosta

1. Jokaisen, joka hakee pätevyydistodistusta pelastusveneiden ja -lauttojen sekä valmiusveneiden, lukuun ottamatta nopeakulkuisia valmiusveneitä, käyttötaidosta, on:
 - 1.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen,
 - 1.2 täytynyt suorittaa hyväksyttyä meripalvelua vähintään 12 kuukautta tai oltava osallistunut hyväksytyyn koulutukseen sekä suorittanut hyväksyttyä meripalvelua vähintään kuusi kuukautta, ja
 - 1.3 täytettävä STCW-koodin A-VI/2 osastossa olevassa 1—4 kappaleessa pelastusveneiden ja -lauttojen sekä valmiusveneiden käyttötaidosta myönnettävälle pätevyydistodistukselle asetetut pätevyysvaatimukset.
2. Jokaisen, joka hakee pätevyydistodistusta nopeakulkuisten valmiusveneiden käyttötaidosta, on:
 - 2.1 omattava pätevyydistodistus pelastusveneiden ja -lauttojen sekä valmiusveneiden, lukuun ottamatta nopeakulkuisia valmiusveneitä, käyttötaidosta,
 - 2.2 täytynyt osallistua hyväksytyyn koulutukseen, ja
 - 2.3 täytettävä STCW-koodin A-VI/2 osastossa olevassa 5—8 kappaleessa nopeakulkuisten valmiusveneiden käyttötaidosta myönnettävälle pätevyydistodistukselle asetetut pätevyysvaatimukset.

Sääntö VI/3

Palontorjunnan jatkokoulutusta koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Palontorjuntatehtävien ohjaamiseen määrättyjen merenkulkijoiden on täytynyt suorittaa menestyksellisesti palontorjuntatekniikan jatkokoulutus, jossa kiinnitetään erityistä huomiota organisointiin, menettelytapoihin ja johtamiseen STCW-koodin A-VI/3 osaston määräysten mukaisesti, ja heidän on täytettävä kyseisessä osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.
2. Jos palontorjunnan jatkokoulutus ei kuulu myönnettävän pätevyysasiakirjan vaatimuksiin, on annettava erityistodistus tai tarvittaessa muu asiakirjatodiste, jossa todetaan, että todistuksen haltija on osallistunut palontorjunnan jatkokoulutukseen.

Sääntö VI/4

Ensiapuun ja lääkintähuoltoon liittyvät pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Aluksella ensiaputehtäviin määrättyjen merenkulkijoiden on täytettävä STCW-koodin A-VI/4 osastossa olevassa 1, 2 ja 3 kappaleessa määritetyt ensiapua koskevat pätevyysvaatimukset.
2. Aluksella lääkintähuollosta vastaavien merenkulkijoiden on täytettävä STCW-koodin A-VI/4 osastossa olevassa 4, 5 ja 6 kappaleessa määritetyt aluksilla tapahtuvaa lääkintähuoltoa koskevat pätevyysvaatimukset.
3. Jos ensiapu- tai lääkintähuoltokoulutus ei kuulu myönnettävän pätevyyskirjan vaatimuksiin, on annettava erityistodistus tai tarvittaessa muu asiakirjatodiste, jossa todetaan, että todistuksen haltija on osallistunut ensiapukurssille tai lääkintähuoltokoulutukseen.

VII LUKU

VAIHTOEHTOISET PÄTEVYYSKIRJAT

Sääntö VII/1

Vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntäminen

1. Huolimatta tämän liitteen II ja III luvussa asetetuista pätevyyskirjan myöntämistä koskevista vaatimuksista jäsenvaltiot voivat myöntää muita kuin kyseisten lukujen säännöissä mainittuja pätevyyskirjoja tai valtuuttaa niiden myöntämiseen, jos:
 - 1.1 pätevyyskirjoissa ja merkinnöissä mainittavat tehtävät ja vastuualueet on valittu STCW-koodin A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 ja A-IV/2 osastossa olevista tehtävistä ja vastuualueista ja ne vastaavat niitä täysin,
 - 1.2 hakijat ovat suorittaneet pätevyyskirjoissa ja merkinnöissä mainittavia tehtäviä ja vastuualueita vastaavan hyväksytyt koulutuksen ja harjoittelun sekä täyttävät pätevyysvaatimukset, joista määrätään STCW-koodin asiaankuuluvissa osastoissa ja kyseisen koodin A-VII/1 osastossa,
 - 1.3 hakijat ovat suorittaneet hyväksytyt meripalvelun, joka vastaa pätevyyskirjassa mainittavia tehtäviä ja vastuualueita. Meripalvelun on oltava pituudeltaan vähintään tämän liitteen II ja III luvussa säädetyn mukainen. Meripalvelu ei kuitenkaan saa olla lyhyempi kuin mitä STCW-koodin A-VII/2 osastossa määrätään,
 - 1.4 pätevyyskirjan hakijoiden, joiden on määrä toimia operatiivisen tason navigointitehtävissä, on täytettävä IV luvun sääntöjen soveltuvat vaatimukset voidakseen hoitaa määrättyjä radiotehtäviä radio-ohjesäännön mukaisesti, ja
 - 1.5 pätevyyskirjat myönnetään 11 artiklan vaatimusten ja STCW-koodin VII luvun määräysten mukaisesti.
2. Tämän luvun nojalla ei myönnetä pätevyyskirjaa, jolle jäsenvaltio ole toimittanut STCW-yleissopimuksessa vaadittuja tietoja komissiolle.

Sääntö VII/2

Pätevyyskirjojen myöntäminen merenkulkijoille

Jokaisella merenkulkijalla, joka suorittaa STCW-koodin II luvun taulukoissa A-II/1, A-II/2, A-II/3 tai A-II/4 taikka III luvun taulukoissa A-III/1, A-III/2 tai A-III/4 taikka IV luvun taulukossa A-IV/2 yksilöidyn tehtävän tai tehtäviä, on oltava asianmukainen pätevyyskirja.

Sääntö VII/3

Vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämisessä noudatettavat periaatteet

1. Jäsenvaltion, joka myöntää vaihtoehtoisia pätevyyskirjoja tai valtuuttaa niiden myöntämiseen, on varmistettava, että seuraavia periaatteita noudatetaan:
 - 1.1 vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämisyjärjestelmän saa ottaa käyttöön ainoastaan, jos sillä varmistetaan vähintään sama meriturvallisuustaso ja ehkäistään saastumista vähintään yhtä paljon kuin muissa luvuissa säädetään, ja
 - 1.2 kaikissa tämän luvun nojalla tehtävissä vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämisyjärjestelyissä on otettava huomioon pätevyyskirjojen keskinäinen vastaavuus muiden lukujen nojalla myönnettävien pätevyyskirjojen kanssa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun keskinäisen vastaavuuden periaatteella varmistetaan, että:
 - 2.1 II ja/tai III lukujen järjestelyiden nojalla pätevyyskirjansa saaneet ja VII luvun nojalla pätevyyskirjansa saaneet merenkulkijat voivat palvella aluksilla, joilla on joko perinteinen tai muunlainen aluksen sisäinen organisaatio, ja
 - 2.2 merenkulkijoita ei kouluteta erityisiin aluksen sisäisiin järjestelyihin siten, että se heikentäisi heidän kykyään käyttää taitojaan muualla.
3. Seuraavat periaatteet on otettava huomioon myönnettäessä pätevyyskirjaa tämän luvun nojalla:
 - 3.1 vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämistä ei saa käyttää:
 - 3.1.1 aluksella olevan laivaväen lukumäärän vähentämiseen,
 - 3.1.2 ammattikunnan yhtenäisyyden tai merenkulkijoiden ammattitaidon alentamiseen, tai
 - 3.1.3 perusteena konevahdista vastaavien päällystön jäsenten ja kansivahdista vastaavien päällystön jäsenten tehtävien yhdistämiseen yhden pätevyyskirjan haltijalle minkään vahdin aikana, ja
 - 3.2 henkilö, jolla on aluksen päällikkyys, on nimitettävä päälliköksi, eikä minkään vaihtoehtoisen pätevyyskirjan myöntämisyjärjestelyn käyttöönotto saa vaikuttaa haitallisesti päällikön ja muiden oikeudelliseen asemaan ja käskyvaltaan.
4. Tämän säännön 1 ja 2 kohdan periaatteilla on varmistettava sekä kansi- että konepäällystön pätevyiden säilyminen.

LIITE II

**MENETTELYTAVAT JA PERUSTEET KOLMANSIEN MAIDEN MYÖNTÄMIEN PÄTEVYYSKIRJOJEN TUNNUS-
TAMISELLE SEKÄ MERENKULKUALAN OPPILAITOSTEN JA MERENKULKUALAN KOULUTUS- JA HARJOIT-
TELUOHJELMIEN JA KURSSIEN HYVÄKSYMISELLE (JOITA TARKOITETAAN 18 ARTIKLAN 3 KOHDAN A
ALAKOHDASSA)**

A Pätevyyskirjoja koskevat menettelyt ja perusteet

Jäsenvaltio voi tunnustaa ja varustaa kelpoisuustodistuksella kolmansien maiden myöntämät asianmukaiset pätevyyskirjat sen lipun alla purjehtivilla aluksilla suoritettavaa palvelua varten ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

1. Tunnustamista varten esitetyn asianmukaisen pätevyyskirjan täytyy olla STCW-yleissopimuksen sopimuspuolen myöntämä.
2. a) IMO:n meriturvallisuuskomitea on todennut asianmukaisen pätevyyskirjan myöntävän kolmannen maan osoittaneen, että STCW-yleissopimuksen määräykset on täysimääräisesti ja kaikilta osin pantu täytäntöön.
 - b) Jäsenvaltio on vahvistanut kaikin tarvittavin toimenpitein, joihin voi kuulua välineiden ja menettelyjen tarkastus, että pätevyystasoa, pätevyyskirjojen myöntämistä ja kelpuuttamista sekä rekisterin pitämistä koskevia vaatimuksia noudatetaan kaikilta osin ja että STCW-yleissopimuksen säännön 1/8 vaatimusten nojalla on perustettu laadunvarmistusjärjestelmä.
3. Jos 2 kohdan a alakohdan vaatimusta ei vielä täytetä siksi, että IMO:n meriturvallisuuskomitean menettely sen määrittämiseksi, onko kyseinen kolmas maa osoittanut saattaneensa STCW-yleissopimuksen määräykset täysimääräisesti ja kaikilta osin voimaan, on vielä kesken, sovelletaan seuraavia säännöksiä:
 - a) kolmannen maan on toimitettava jäsenvaltiolle ja IMO:lle seuraavat tiedot:
 - i) tiedot STCW-yleissopimuksen täytäntöönpanoon liittyvistä laki-, asetus-, määräys-, sääntö- ja säädöstekeistä;
 - ii) yksityiskohtaiset tiedot opintokurskien sisällöstä ja kestosta sekä täsmällinen selvitys koulutuksessa, harjoittelussa, tutkinnoissa, pätevyden arvioinnissa ja pätevyyskirjojen myöntämisessä noudatetuista periaatteista;
 - iii) tiedot kunkin STCW-yleissopimuksen mukaisesti myönnetyn pätevyyskirjatyyppin edellyttämästä kansallisesta tutkinnoista ja muista vaatimuksista;
 - iv) riittävä määrä malleja pätevyyskirjoista, jotka on myönnetty STCW-yleissopimuksen mukaisesti;
 - v) tiedot asiaa hoitavasta valtion laitoksesta;
 - vi) lyhyt selvitys säädetyistä ja toteutetuista oikeudellisista ja hallinnollisista toimenpiteistä, joilla varmistetaan vaatimustenmukaisuus, erityisesti koulutuksen ja arvioinnin sekä pätevyyskirjojen myöntämisen ja rekisteröinnin osalta;
 - vii) lyhyt selvitys menettelyistä, joita noudatetaan STCW-yleissopimuksessa edellytetyn koulutuksen, tutkintojen ja pätevyden arvioinnin suorittamiseen valtuuttamisessa ja hyväksymisessä, niihin liittyvistä edellytyksistä sekä luettelo myönnettyistä valtuutuksista ja hyväksymisistä.
 - b) Jäsenvaltion on verrattava sille toimitettuja tietoja kaikkiin soveltuviin STCW-yleissopimuksen vaatimuksiin sen varmistamiseksi, että STCW-yleissopimuksen määräyksiä on täysimääräisesti ja kaikilta osin noudatettu.
 - c) Jäsenvaltiot ovat vahvistaneet kaikin tarvittavin toimenpitein, joihin voi kuulua välineiden ja menettelyjen tarkastus, että pätevyystasoa, pätevyyskirjojen myöntämistä ja kelpuuttamista sekä rekisterin pitämistä koskevia vaatimuksia noudatetaan kaikilta osin ja että STCW-yleissopimuksen säännön 1/8 vaatimusten nojalla on perustettu laadunvarmistusjärjestelmä.
 - d) Niistä maista, joista työvoimaa pääasiallisesti tuotetaan, laaditaan tilastotietoihin perustuva luettelo, joka sisältää ne kolmannet maat, joissa edellä tarkoitettuun menettelyyn lisäksi merenkulkualan oppilaitosten tai koulutusohjelmien ja kurssien tarkastus on pakollista, ja tämä luettelo hyväksytään ja ajantasaistetaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti.
4. Jäsenvaltion, joka aikoo hyväksyä merenkulkualan oppilaitoksen tai koulutusohjelmia ja kursseja, on näin tehdessään sovellettava joka 2 tai 3 kohdan lisäksi, riippuen siitä, kumpi kohta on soveltuva, tässä liitteessä olevassa B osassa säädettyjä perusteita.
5. Jäsenvaltion on varmistettava, että kyseisen kolmannen maan kanssa tehdään sitoumus siitä, että kaikista merkittävistä muutoksista STCW-yleissopimuksen mukaisesti toteutetuissa koulutusta ja pätevyyskirjojen myöntämistä koskevissa järjestelyissä ilmoitetaan viipymättä.
6. Tunnustamista varten esitettyssä pätevyyskirjassa, sen liitteenä tai sen sanamuotoon sisällytettynä on oltava voimassa oleva kelpuutus, jolla todistetaan, että sen on myöntänyt edellä tarkoitettu sopimuspuoli.
7. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että merenkulkija, joka esittää tunnustamista varten johtotason tehtäviin oikeuttavan pätevyyskirjan, tuntee riittävästi sellaista jäsenvaltion merilainsäädäntöä, joka liittyy tehtäviin, joita hänellä on oikeus suorittaa.

8. Jäsenvaltion tämän artiklan säännösten nojalla myöntämiä pätevyyskirjoja ja kelpoisuustodistuksia, joilla tunnustetaan kolmannen maan myöntämä pätevyyskirja tai todistetaan tällainen tunnustaminen, ei saa käyttää perusteena pätevyyskirjan tunnustamiselle edelleen toisessa jäsenvaltiossa.

B Perusteet merenkulkualan oppilaitosten ja merenkulkualan koulutus- ja harjoitteluohjelmien ja kurssien hyväksymiselle

- I Jotta merenkulkualan oppilaitos voidaan hyväksyä järjestämään koulutus- ja harjoitteluohjelmia ja kursseja, jotka jäsenvaltio hyväksyy sen lipun alla purjehvilla aluksilla suoritettavaa palvelua koskevia vaatimusten mukaisiksi, merenkulkualan oppilaitoksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
1. oppilaitoksen on täytynyt nimittää kouluttajia, jotka
 - 1.1 kykenevät arvioimaan koulutusohjelman ja ymmärtävät järjestettävän koulutuksen erityiset koulutustavoitteet,
 - 1.2 ovat päteviä siinä tehtävässä, jossa koulutusta on määrä antaa,
 - 1.3 jos käytetään simulaattoria:
 - 1.3.1 ovat saaneet asianmukaista opastusta simulaattorien käyttöön liittyvistä opetusmentelmistä, ja
 - 1.3.2 ovat saaneet käytännön kokemusta sen tyyppisestä simulaattorista, jota on määrä käyttää,
 2. oppilaitoksen on täytynyt nimittää oppilaitoksessa järjestettäviin hyväksytyihin koulutusohjelmiin ja kursseihin sopivat koulutuksen valvojat, joilla on kokonaiskäsitys jokaisesta hyväksytyistä koulutusohjelmasta ja kurssista, jota heidän on määrä valvoa, sekä sen erityistavoitteista,
 3. oppilaitoksen on täytynyt nimittää arvioijat, jotka ovat saaneet asianmukaisen koulutuksen arviointimenetelmistä ja -käytännöstä, ja:
 - 3.1 joilla on riittävästi tietoa ja riittävä kokonaiskäsitys arvioitavana olevasta pätevyydestä,
 - 3.2 jotka ovat päteviä arvioitavana olevassa tehtävässä,
 - 3.3 jotka ovat saaneet asianmukaista opastusta arviointimenetelmistä ja -käytännöstä,
 - 3.4 joilla on käytännön arviointikokemusta, ja
 - 3.5 jos heidän on määrä suorittaa arviointi, johon sisältyy simulaattoreiden käyttöä, arvioijat, joilla on sellaista käytännön arviointikokemusta käytettävästä simulaattorityyppistä, joka on hankittu kokeneen arvioijan valvonassa ja tämän hyväksymällä tavalla,
 4. oppilaitoksen on pidettävä rekisteriä kaikista niille opiskelijoille annetuista tutkintotodistuksista ja pätevyyskirjoista, jotka suorittavat merenkulkualan koulutuksen tai harjoittelun oppilaitoksessa, mukaan lukien yksityiskohdalliset tiedot annetusta koulutuksesta ja harjoittelusta ja suorituspäivämääristä sekä opiskelijoiden täydelliset nimet ja kunkin syntymäaika ja -paikka,
 5. oppilaitoksen on annettava tarvittaessa tietoja tällaisten tutkintotodistusten tai pätevyyskirjojen tilanteesta sekä koulutuksesta ja harjoittelusta,
 6. oppilaitoksen on jatkuvasti tarkkailtava koulutus- ja arviointitoimintaansa laadunvarmistusjärjestelmän avulla varmistaakseen sen, että määritellyt tavoitteet saavutetaan, mukaan lukien kouluttajien ja arvioijien pätevyyttä ja kokemusta koskevat tavoitteet, ja
 7. oppilaitoksessa on tehtävä vähintään viiden vuoden väliajoin arviointi, jonka suorittavat henkilöt, joilla on asianmukainen pätevyys ja jotka eivät itse osallistu kyseisiin koulutus- tai arviointitoimiin, sen tarkastamiseksi, että kaikkien tasojen hallinnollisia ja toiminnallisia menettelyjä johdetaan, järjestetään, toteutetaan, valvotaan ja tarkkaillaan sisäisesti siten, että varmistetaan niiden tarkoituksenmukaisuus ja mainittujen tavoitteiden saavuttaminen.
- II Täyttääkseen merenkulkualan koulutus- ja harjoitteluvaatimukset jäsenvaltion lipun alla purjehvilla aluksilla suoritettavaa palvelua varten, koulutusohjelman tai kurssin on täytettävä seuraavat vaatimukset:
1. se on jäsennettävä sellaisten kirjallisten ohjelmien mukaisesti, joihin sisältyvät säädettyjen pätevyysvaatimusten saavuttamiseen tarvittavat opetusvälineet ja -menetelmät, menettelytavat sekä kurssimateriaali,
 2. sen ohjaamisesta, tarkkailusta, arvioinnista ja avustamisesta vastaavat henkilöt, jotka ovat I.1, I.2 ja I.3 kohdan mukaisesti päteviä.
-

LIITE III

A OSA

Kumottu direktiivi ja sen muutos

(27 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston direktiivi 94/58/EY (EYVL L 319, 12.12.1994, s. 28)

Neuvoston direktiivi 98/35/EY (EYVL L 172 17.6.1998, s. 1).

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseksi

(27 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika
94/58/EY	31 päivä joulukuuta 1995
98/35/EY	25 päivä toukokuuta 1999

LIITE IV

VASTAAVUUSTAUUKKO

Direktiivi 94/58/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	4 artikla
3 a artiklan, 1, 2 ja 3 kohta	5 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
3 a artiklan 4 kohdan 1 alakohta	5 artiklan 4 kohdan a alakohta
3 a artiklan 4 kohdan 2 alakohta	5 artiklan 4 kohdan b alakohta
3 a artiklan 5 ja 6 kohta	5 artiklan 5 ja 6 kohta
3 a artiklan 7 kohdan 1, 2 ja 3 alakohta	5 artiklan 7 kohdan a, b ja c alakohta
3 a artiklan 8, 9 ja 10 kohta	5 artikla 8, 9 ja 10 kohta
4 artiklan a—z alakohta	1 artiklan 1—26 alakohta
4 artiklan aa alakohta	1 artiklan 27 alakohta
4 artiklan ab alakohta	1 artiklan 28 alakohta
4 artiklan ac alakohta	1 artiklan 29 alakohta
4 artiklan ad alakohta	1 artiklan 30 alakohta
4 artiklan ae alakohta	1 artiklan 31 alakohta
5 artikla	6 artikla
5 a artikla	7 artikla
5 b artiklan 1 ja 2 kohta	8 artiklan 1 ja 2 kohta
5 b artiklan 3 kohdan 1, 2 ja 3 alakohta	8 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohta
5 b artiklan 4 kohta	8 artiklan 4 kohta
5 c artiklan 1 kohdan 1—4 alakohta	9 artiklan 1 kohdan a—d alakohta
5 c artiklan 2 kohdan 1, 2 ja 3 alakohta	9 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta
5 c artiklan 3 kohta	9 artiklan 3 kohta
5 d artiklan 1 ja 2 kohta	10 artiklan 1 ja 2 kohta
5 d artiklan 3 kohdan 1—5 alakohta	10 artiklan 3 kohdan a—e alakohta
5 d artiklan 4 kohdan 1 ja 2 alakohta	10 artiklan 4 kohdan a ja b alakohta
5 e artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohta	11 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
5 e artiklan 2—5 kohta	11 artiklan 2—5 kohta
5 f artiklan 1 kohdan 1, 2 ja 3 alakohta	12 artiklan 1 kohta a, b ja c alakohta
5 f artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta
5 g artiklan 1 kohdan 1—5 alakohta	13 artiklan 1 kohdan a—c alakohta
5 g artiklan 2 alakohta	13 artiklan 2 kohta
5 g artiklan 3 kohdan 1 alakohta	13 artiklan 3 kohdan a alakohta
5 g artiklan 3 kohdan 1 alakohdan 1.1 ja 1.2 alakohta	13 artiklan 3 kohdan a alakohdan i ja ii alakohta
5 g artiklan 3 kohdan 2 alakohta	13 artiklan 3 kohdan b alakohta
5 h artikla	14 artikla
6 artikla	15 artikla
7 artikla	16 artikla
8 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	17 artiklan a, b ja c alakohta
8 artiklan 3 kohdan a—e alakohta	17 artiklan c alakohdan i—v alakohta
8 artiklan 4, 5 ja 6 alakohta	17 artiklan d, e ja f alakohta
9 artikla	18 artikla
10 artikla	19 artikla
10 a artikla	20 artikla
11 artikla	21 artikla

Direktiivi 94/58/EY	Tämä direktiivi
12 artikla	22 artikla
13 artikla	23 artikla
13 a artikla	24 artikla
—	25 artikla ⁽¹⁾
14 artikla	26 artikla
—	27 artikla
—	28 artikla
—	29 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
—	Liite III
—	Liite IV

⁽¹⁾ Direktiivin 98/35/EY 2 artiklan 3 kohta.

KOMISSION DIREKTIIVI 2001/35/EY,**annettu 11 päivänä toukokuuta 2001,****torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, annetun neuvoston direktiivin 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, 27 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/642/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/82/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission direktiivissä 2000/42/EY⁽³⁾ vahvistetaan jäämien enimmäismäärät niille elintarvikkeiden ja niiden käsittelyssä käytettyjen torjunta-aineiden yhdistelmille, jotka jätettiin avoimiksi neuvoston direktiiveissä 94/29/EY⁽⁴⁾, 94/30/EY⁽⁵⁾, 95/38/EY⁽⁶⁾, 95/39/EY⁽⁷⁾, 96/32/EY⁽⁸⁾, 96/33/EY⁽⁹⁾ ja komission direktiivissä 98/82/EY⁽¹⁰⁾. Edellä mainitut kohdat direktiivien liitteissä jätettiin avoimiksi tai vahvistettiin väliaikaisesti, koska säädösten antamishetkellä ei ollut käytettävissä riittäviä tietoja jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi yhteisön tasolla 1 päivänä heinäkuuta 2000. Mainitun määräajan vahvistamisella pyrittiin siihen, että asianomaisilla tahoilla olisi riittävästi aikaa tarvittavien tietojen toimittamiseen, jotta jäämien enimmäismäärät voitaisiin yhteisön tasolla vahvistaa analyysierkkyyden alarajaa korkeammaksi, silloin kun se on tarkoituksenmukaista ja perusteltua. Ennen määräajan päättymistä käytettävissä olevat tiedot arvioitiin, eikä niitä eräissä tapauksissa pidetty riittävinä, jotta jäämien enimmäismäärät voitaisiin yhteisön tasolla vahvistaa analyysierkkyyden alarajaa korkeammiksi.
- (2) Direktiivin 2000/42/EY julkaisemisen jälkeen komissio sai hakemuksia, joihin oli liitetty lisätietoja, direktiivin 2000/42/EY nojalla vahvistettujen tiettyjen jäämien enimmäismäärien tarkistamiseksi. Hakemukset ja tiedot tarkistettiin, ja tietojen perusteella eräiden torjunta-aine/elintarvike-yhdistelmien osalta jäämien enimmäismääräksi voitaisiin vahvistaa analyysierkkyyden alarajaa korkeampi määrä. Muiden yhdistelmien osalta käytettä-

vissä olevat tiedot ovat riittämättömiä, minkä vuoksi on tarkoituksenmukaista vahvistaa jäämien enimmäismääräksi analyysierkkyyden alarajaa. Muiden yhdistelmien osalta tiedot ovat nyt riittävät mutta osoittavat, että jäämien enimmäismäärien vahvistaminen analyysierkkyyden alarajaa korkeammaksi saattaisi aiheuttaa kuluttajien liian suuren akuutin tai jatkuvan altistumisen jäämille. Tällaisissa tapauksissa jäämien enimmäismääräksi olisi jätettävä analyysierkkyyden alarajaa.

- (3) Kuluttajien elinikäistä altistumista näille torjunta-aineille sellaisten elintarvikkeiden välityksellä, jotka voivat sisältää näiden torjunta-aineiden jäämiä, koska aineita on käytetty kasvinsuojelussa tai tapauksen mukaan eläinlääkinnässä, on arvioitu ja mitattu Euroopan yhteisössä käytettävien menettelyiden ja käytäntöjen mukaisesti ottaen huomioon Maailman terveysjärjestön julkaisemat ohjeet⁽¹¹⁾. Laskelmien mukaan tässä direktiivissä vahvistetut jäämien enimmäismäärät eivät ylitä hyväksyttävää päiväsaantia.
- (4) Kuluttajien akuuttia altistumista näille torjunta-aineille kunkin niitä mahdollisesti sisältävän elintarvikkeen välityksellä on arvioitu ja mitattu Euroopan yhteisössä käytettävien menettelyiden ja käytäntöjen mukaisesti ottaen huomioon Maailman terveysjärjestön julkaisemat ohjeet. Laskelmien mukaan tässä direktiivissä avointen kohtien osalta vahvistetuilla jäämien enimmäismäärillä ei ole akuutteja myrkytysvaikutuksia.
- (5) Yhteisön kauppakumppaneita kuullaan tässä direktiivissä vahvistettavista enimmäismääristä Maailman kauppajärjestön kautta, ja niiden mainittuja enimmäismääriä koskevat huomautukset otetaan huomioon.
- (6) Kasveja käsittelevän tiedekomitean lausunto ja erityisesti sen torjunta-aineilla käsiteltävien elintarvikkeiden kuluttajien suojelua koskevat neuvot ja suositukset on otettu huomioon. Maailman terveysjärjestön kuvaamat menettelyt, joihin edellä viitattiin, sellaisina kuin esittelevät jäsenvaltiot ovat niitä soveltaneet ja komissio on ne pysyvässä kasvinsuojelukomiteassa tarkastanut ja arvioinut, ovat kasveja käsittelevän tiedekomitean ohjeiden mukaiset⁽¹²⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 350, 14.12.1990, s. 71.

⁽²⁾ EYVL L 3, 6.1.2001, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 158, 30.6.2000, s. 51.

⁽⁴⁾ EYVL L 189, 23.7.1994, s. 67.

⁽⁵⁾ EYVL L 189, 23.7.1994, s. 70.

⁽⁶⁾ EYVL L 197, 22.8.1995, s. 14.

⁽⁷⁾ EYVL L 197, 22.8.1995, s. 29.

⁽⁸⁾ EYVL L 144, 18.6.1996, s. 12.

⁽⁹⁾ EYVL L 144, 18.6.1996, s. 35.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 290, 29.10.1998, s. 25.

⁽¹¹⁾ Ohjeet ravinnon mukana saatavien torjunta-ainejäämien arvioimiseksi (tarkistettu laitos), laatinut GEMS/Food Programme yhdessä torjunta-ainejäämiä käsittelevän Codex-komitean kanssa. Maailman terveysjärjestön julkaisu, 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽¹²⁾ SCP/RESI/021; SCP/RESI/024.

- (7) Tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 90/642/ETY liitteessä II mainitut torjunta-ainejäämien ensimmäismäärät tämän direktiivin liitteessä luetelluilla jäämien enimmäismäärillä.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2001. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on sovellettava näitä toimenpiteitä 1 päivästä heinäkuuta 2001.

3 artikla

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Ryhmät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	Torjunta-ainejäämät ja jäämien enimmäismäärät (mg/kg)			
	Klorotaloniili	Klormekvatti	Endosulfaani (alfa- ja beetaisomeerien ja endosulfaanisulfaatin summa endosulfaanina ilmaistuna)	Dikofoli (p,p- ja o,p -isomeerien summa)
1. Tuoreet, kuivatut tai keittämättömät, jäädyttämällä ilman sokerin lisäystä säilötyt hedelmät; pähkinät				
i) SITRUSHEDELMÄT Greipit Sitruunat Limetit Mandariinit (mukaan lukien klementiinit ja muut sitruus-hybridit) Appelsiinit Pomelot Muut	0,01 (*)	0,05 (*)	0,5	2
ii) PÄHKINÄT (kuoritut ja kuorimattomat) Mantelit Parapähkinät Cashewpähkinät Kastanjat Kookospähkinät Hasselpähkinät Queenslandin pähkinät Pekaanipähkinät Setrin pähkinät Pistaasimantelit Saksanpähkinät Muut	0,01 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
iii) OMENAISET HEDELMÄT Omenat Päärynät Kvittenit Muut	1	(^a) 0,5 (¹) (^a) 0,05 (*) (^a)	0,3	0,02 (*)
iv) KIVIHEDELMÄT Aprikoosit Kirsikat Persikat (mukaan lukien nektariinit ja niiden kaltaiset hybridit) Luumut Muut	1 1 0,01 (*)	0,05 (*)	0,5 0,05 (*)	0,02 (*)
v) MARJAT JA PIENET HEDELMÄT a) Syötäväksi ja viinin valmistukseen tarkoitetut viinirypäleet Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet Viinin valmistukseen käytettävät viinirypäleet b) Mansikat (muut kuin luonnonvaraiset)	 1 3 3	0,05 (*)	0,5 0,05 (*)	2 (^a) (^a) (^a) 0,02 (*)

Ryhmät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	Torjunta-ainejäämät ja jäämien enimmäismäärät (mg/kg)			
	Klorotaloniili	Klormekvatti	Endosulfaani (alfa- ja beetaisomeerien ja endosulfaanisulfaatin summa endosulfaanina ilmaistuna)	Dikofoli (p,p- ja o,p -isomeerien summa)
c) Vadelmat ja vatukat (muut kuin luonnonvaraiset)			0,05 (*)	0,02 (*)
Karhunvatukat	10 (*)			
Sinivatukat				
Jättivatukat (boysen- ja loganinmarjat)				
Vadelmat	10			
Muut	0,01 (*)			
d) Muut pienet hedelmät ja marjat (muut kuin luonnonvaraiset)			0,05 (*)	0,02 (*)
Mustikat				
Karpalot	2			
Herukat (puna-, musta- ja valkoherukat)	10			
Karviaiset	10			
Muut	0,01 (*)			
e) Luonnonvaraiset marjat ja hedelmät	0,01 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)
vi) MUUT HEDELMÄT			0,05 (*)	0,02 (*)
Avokadot				
Banaanit	0,2			
Taatelit				
Viikunat				
Kiivit				
Kumkvatit				
Litsit				
Mangot				
Oliivit		0,1 (*)		
Passionhedelmät				
Ananakset				
Granaatiomenat				
Muut	0,01 (*)	0,05 (*)		
2. Tuoreet tai keittämättömät, jäädytetyt tai kuivatut vihannekset		(^a)		
i) JUUREKSET JA JUURIMUKULAT		0,05 (*) (^a)	0,05 (*)	0,02 (*)
Punajuurikkaat				
Porkkanat	1			
Mukulasellerit	0,5			
Piparjuuret				
Maa-artisokat				
Palsternakat				
Juuripersiljat				
Retiisit ja retikat				
Kaurajuuret				
Bataatit				
Lantut				
Nauriit				
Jamssit				
Muut	0,01 (*)			

Ryhmät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	Torjunta-ainejäämät ja jäämien enimmäismäärät (mg/kg)			
	Klorotaloniili	Klormekvatti	Endosulfaani (alfa- ja beetaisomeerien ja endosulfaanisulfaatin summa endosulfaanina ilmaistuna)	Dikofoli (p,p- ja o,p -isomeerien summa)
ii) SIPULIT		0,05 (*) ^(a)	0,05 (*)	0,02 (*)
Valkosipulit	0,5			
Sipulit	0,5			
Salottisipulit	0,5			
Varhaissipulit	5			
Muut	0,01 (*)			
iii) HEDELMÄVIHANNEKSET		0,05 (*) ^(a)		
a) <i>Solanum</i> -suvun vihannekset	2			^(a)
Tomaatit			0,5	1 ^(a)
Paprikat			1 ^(a)	
Munakoisot				
Muut			0,05 (*)	0,02 (*) ^(a)
b) Syötäväkuoriset <i>Cucurbitaceae</i> -suvun vihannekset			0,05 (*)	0,2
Kurkut	1			
Pikkukurkut	5			
Kesäkurpitsat				
Muut	0,01 (*)			
c) Paksukuoriset <i>Cucurbitaceae</i> -suvun vihannekset	1		0,3	0,5
Melonit				
Kurpitsat				
Vesimelonit				
Muut				
d) Sokerimaissi	0,01 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)
iv) KAALIT		0,05 (*) ^(a)	0,05 (*)	0,02 (*)
a) Kaalit (kukinnon muodostavat)	3			
Parsakaali				
Kukkakaali				
Muut				
b) Kerivät kaalit				
Ruusukaalit	0,5			
Keräkaalit	3			
Muut	0,01 (*)			
c) Lehtikaalit	0,01 (*)			
Kiinankaalit				
Kerimättömät kaalit				
Muut				
d) Kyssäkaali	0,01 (*)			
v) LEHTIVIHANNEKSET JA YRTIT		0,05 (*) ^(a)	0,05 (*)	0,02 (*)
a) Salaatit ja sen kaltaiset vihannekset	0,01 (*)			
Vihanneskrassi				
Vuonankaali				
Salaatti				
Siloendiivi				
Muut				

Ryhvät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	Torjunta-ainejäämät ja jäämien enimmäismäärät (mg/kg)			
	Klorotaloniili	Klormekvatti	Endosulfaani (alfa- ja beetaisomeerien ja endosulfaanisulfaatin summa endosulfaanina ilmaistuna)	Dikofoli (p,p- ja o,p -isomeerien summa)
b) Pinaatti ja sen kaltaiset vihannekset Pinaatti Mangoldi (chard) Muut	0,01 (*)			
c) Vesikrassi	0,01 (*)			
d) Endiivit	0,01 (*)			
e) Yrtit Kirveli Ruohosipuli Persilja Yrttiselleri Muut	5			
vi) PALKOVIHANNEKSET (tuoreet) Pavut (silpimättömät) Pavut (silvityt) Herneet (silpimättömät) Herneet (silvityt) Muut		0,05 (*) (†)	0,05 (*)	0,02 (*)
vii) VARSIVIHANNEKSET Parsat Kardoni Ruotisellerit Fenkoli Latva-artisokka Purjo Raparperi Muut		0,05 (*) (†)	0,05 (*)	0,02 (*)
viii) SIENET a) Viljellyt sienet b) Luonnonvaraiset sienet		(^a)	0,05 (*)	0,02 (*)
3. Kuivatut palkokasvit Pavut Linsit Herneet Muut	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
4. Öljykasvien siemenet Pellavan siemenet Maapähkinät Unikonsiemenet Seesaminsiemenet Auringonkukansiemenet Rapsinsiemenet Soijapavut Sinapinsiemenet Puuwillansiemenet Muut		0,1 (*)		
	0,05		0,5	
			0,3	0,1
	0,01 (*)		0,1 (*)	0,05 (*)

Ryhmät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	Torjunta-ainejäämät ja jäämien enimmäismäärät (mg/kg)			
	Klorotaloniili	Klormekvatti	Endosulfaani (alfa- ja beetaisomeerien ja endosulfaanisulfaatin summa endosulfaanina ilmaistuna)	Dikofoli (p,p- ja o,p -isomeerien summa)
5. Perunat Varhaisperunat Varastoperunat	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
6. Tee (<i>Camellia sinensis</i> -lajin lehdistä valmistettu musta tee)	0,1 (*)	0,1 (*)	30	20
7. Humala (kuivattu), mukaan lukien humalan siemenet ja tähkä jauhe	50	0,1 (*)	0,1 (*)	50

(*) Analyysierkkyyden alaraja.

Huom: Torjunta-ainejäämien enimmäismäärät on lihavoitu, jos ne poikkeavat direktiiviä 2000/42/EY edeltävien direktiivien liitteissä vahvistetuista jäämien enimmäismääristä. Jos niitä ei ole lihavoitu, ne vastaavat nykyisiä jäämien enimmäismääriä.

(*) Muutos suhteessa direktiivin 2000/42/EY.

(†) Väliaikainen jäämien enimmäismäärä, jota sovelletaan 31 päivään heinäkuuta 2003 ja joka perustuu aiempaan käyttöön silloin kun käyttö ei ole enää sallittua.